

CHUCHELENSKÝ ZPRAVODAJ

1 ♦ LEDEN ♦ 2023

OBEC CHUCHELNÁ

Obecní úřad

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

ani jsme se nenadáli a máme tady nový rok 2023. Starý rok utekl jako voda, zažili jsme mnoho dobrého i špatného. Nejhorší je skoro už rok trvající válka na Ukrajině a problémy týkající se zdražování elektřiny, plynu i potravin. Snad se to letos k dobrému vše posune a lidé získají opět klid a jistotu.

Máme za sebou nové komunální volby, které rozhodly o složení Zastupitelstva obce Chuchelná na období 2022–2026. Byla ustavena staronová Rada obce jen s jednou obměnou, Zdeňka Vojkůvku vystřídal Aleš Oleják. RO začala pracovat ihned po svém zvolení 24. 10. 2022, celkem se do konce roku 2022 sešla 5krát.

A hned na svém prvním společném zasedání musela Rada obce Chuchelná navrhnout, jaké poplatky budou občané Chuchelné v roce 2023 platit. Z důvodu již dva roky nově platného odpadového zákona za svoz komunálního odpadu a likvidaci ostatních komodit s tím souvisejících, bylo Radou obce navrženo zvýšit poplatek o 50 Kč, to je na 650 Kč/na občana/rok. Svozová firma Marius Pedersen počítá s letošním navýšením o 10–15 %! Vzhledem ke stále se zvyšujícím nákladům za skládkování a likvidaci odpadů musíme počítat s navyšováním i v dalších letech. U stočného se částka zvyšuje o 2 Kč na 22 Kč bez DPH. Bohužel SmVaK navýšily cenu vodného na tento rok o 9,50 Kč, tudíž celkově budeme platit v Chuchelné v roce 2023 za odebraný 1 m³ vody 84,20 Kč vč. 10 % DPH (vodné + stočné). Oproti loňskému roku, kdy jsme platili 72,50 Kč, to je navýšení o 16,1 %! Obecní zastupitelstvo navržené poplatky za PDO a stočné pro rok 2023 schválilo.

Mezi nejdůležitější body projednávané koncem každého roku patří příprava rozpočtu obce na další rok. Finančně nebyl rok 2022 špatný. Ve stavebních a investičních akcích bylo proinvestováno cca 15,6 mil. korun. Na dotacích jsme v minulém roce obdrželi 5,5 mil. korun. Dokončila se výstavba nové hospodářské budovy u obecního úřadu, vybudoval se nový rybník na Restě a hlavně se začalo s rekonstrukcí zdravotního střediska. S ohledem na loňské zdražování stavebních materiálů, posunování termínů realizací a ostatní problémy při realizaci stavebních akcí můžeme být nadmíru spokojeni. Nemálo finančních prostředků jsme investovali také do zahradní techniky, nákupu zahradního traktoru, vysavače na listí i zametače na sněh. Snad vše pomůže ještě k větší spokojenosti občanů s letní i zimní údržbou naší obce. Příjmová stránka rozpočtu se celkem plnila. Do nového roku 2023 přecházíme přibližně se stejným přebytkem jako v uplynulém roce.

Chcete-li se něco více dozvědět o dotačních akcích minulého období nebo realizovaných akcích za poslední dvě volební období, využijte naše webové stránky <https://www.chuchelna.com/projekty-a-investice/> nebo <https://www.chuchelna.com/obecni-urad-1/prezentace-zo/>. Nové obecní zastupitelstvo se sešlo do konce minulého roku 4krát. Poprvé to bylo na ustavujícím zasedání dne 19. 10. 2022, kdy rozhodlo o rozdělení funkcí, podruhé na veřejném dne 23. 11. 2022 při schvalování poplatků za svoz odpadů a stočné, potřetí dne 12. 12. 2022 na pracovním zasedání ohledně rozpočtu a počtvrté opět na veřejném jednání dne 14. 12. 2022. I když ze strany Sdružení nezávislých kandidátů Spartak proběhla jedna výměna zvoleného zastupitele za náhradníka, pevně věřím, že obecní zastupitelstvo bude dál rozhodovat o obci zodpo-

vědně, tak jako jsme byli zvyklí v minulých letech.

Každý z Vás pociťuje neustálý nárůst cen energií. Reagovat na to musí i obec. Možná, že si někteří občané ve druhé polovině loňského roku všimli, že obec přistoupila k výměně veřejného osvětlení na některých ulicích. Tuto práci nám zajišťuje firma SV Elektro, s.r.o. p. Zdeňka Vojkůvka a Aleš Oleják.

I tento rok chceme ve výměnách pouličních lamp a osvětlení pokračovat s tím, že do konce roku 2023 by měla být celá obec nově osvětlena.

Většina starších občanů ví, že současná hasičská zbrojnice byla upravena v 70. letech minulého století ze dvou garáží pro nákladní auta a v současné době již nevyhovuje svému účelu. V loňském roce byly vybudovány dvě nové hasičské budovy v sousedních obcích, v Bělé a Strahovicích.

Na popud místních hasičů byla zhotovena projektová dokumentace i pro

Chuchelnou, na obecních pozemcích p. č. 93 a p. č. 94, k. ú. Chuchelná, v blízkosti současné hasičské zbrojnice. I když je to běh na dlouhou trať, v srpnu minulého roku byla na Ministerstvo vnitra, generální ředitelství Hasičského záchranného sboru podána žádost o účelovou investiční dotaci na novou stavbu. V listopadu 2022 došlo k vyhodnocení, obdrželi jsme tři body a jsme v pořadníku na 14.–16. místě. Sedm žádostí bylo úspěšných s minimem 8 bodů.

Dne 15. 6. 2022 schválilo Zastupitelstvo obce Chuchelná návrh firmy PF PLASTY CZ Chuchelná na pořízení změny č. 1 Územního plánu obce

Chuchelná. Důvodem pořízení této změny byla snaha přizpůsobit podmínky stávající funkční plochy výroby a skladování na efektivní využívání stávajících výrobních ploch v areálu firmy, které mají v budoucnu sloužit také pro zaměstnanecké ubytování a služební bydlení. Dne 7. 11. 2022 proběhlo na OÚ v Chuchelně veřejné projednávání s odborným výkladem k této změně. Tuto změnu územního plánu by mělo zastupitelstvo obce schvalovat v letošním roce.

Chtěl bych opět apelovat na řidiče osobních automobilů pro současně zimní období, aby neparkovali svá vozidla na místních komunikacích, ale využili vlastních parkovacích ploch, či míst k parkování v obci určených. Takto odstavená vozidla brání plynulému průjezdu ostatních vozidel a zhoršují, někdy i znemožňují průjezd vozidel, která zabezpečují např. odvoz komunálního odpadu, vozidel zabezpečující zimní údržbu či vozidel složek integrovaného záchranného systému. Nelze odhlédnout od situace, že toto jednání lze postihovat Policií České republiky jako přestupkové jednání dle zákona o silničním provozu.

TJ Spartak Chuchelná oslaví letos 100 let od svého založení. Jako jeden

z mnoha občanů naší obce, kteří dějiny Slezanu a Spartaku tvořili, bych chtěl i v následujících vydáních zpravodaje připomenout historii a oživit vzpomínky na sportovce, kteří se zapsali nesmazatelným písmem do sportovní kroniky Spartaku.

Koho zajímá historie obce, rád se začte do článku jak to bylo se zbojníky v Chuchelně od spisovatelky paní Malchárkové a něco se dozví o potoku Zbojníčka, který před šedesáti lety dostal oficiálně svůj název. Tento kus chuchelenského lesa je odpočinkovým místem k setkávání nejen našich občanů, ale i turistů z širokého okolí, a to v jakémkoliv ročním období.

Pokračujeme v představování rodových sídel Lichnovských. Tentokrát nás vedoucí správy památkového objektu zámku Hradec nad Moravicí Ing. Radomír Příbyla seznámí s historií i současností nejkrásnějšího zámku na severní Moravě.

Začíná plesová sezona. Už můžeme jen vzpomínat, kdy v Chuchelně bylo devět plesů a člověk si mohl vybírat. Tímto vybízím všechny občany, kteří se rádi baví a tancují, aby přišli podpořit ples seniorů, myslivecký ples, ples Sdružení rodičů či obecní ples s pochováním basy. Určitě nebudete litovat takto stráveného času. Sál kulturního domu je již vybaven novými židlemi a stoly, jak jsme avizovali v červencovém zpravodaji.

Milí spoluobčané, do nového roku 2023 bych Vám chtěl jménem obecního úřadu i jménem svým popřát štěstí, spokojenost, hodně osobních i pracovních úspěchů, a hlavně to nejcennější – pevné zdraví.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta obce
starosta@chuchelna.com

*Radostně prožítí nejkouzelnějších svátků v roce,
v obklopení těch nejbližších a nejmilejších,
do nového roku 2023
především pevné zdraví, nezbytné štěstí
a mnoho osobních i pracovních úspěchů
Vám přeji
Zastupitelé obce Chuchelná*

OZNÁMENÍ OBECNÍHO ÚŘADU

ZASTUPITELSTVO OBCE CHUCHELNÁ 2022–2026

Horní řada zleva: Bc. Ondřej Lejnar, Miroslav Krakovka, Ing. Jaroslav Kolarčík, Bc. Radim Klásek, PharmDr. Daniel Bartošík, Stanislav Drastík, Miroslav Bedrunka, Dalibor Ficner,

Spodní řada zleva: Ing. Benedikt Rolný, Ing. Ivo Žídek, Mgr. Miroslav Josefus, Ing. Rudolf Sněhota, MUDr. Ilona Nedvědová, Ing. Milan Nedvěd, Aleš Oleják

Rada obce Chuchelná:

Ing. Rudolf Sněhota – starosta
 Mgr. Miroslav Josefus – místostarosta
 Ing. Milan Nedvěd – radní
 Ing. Ivo Žídek – radní
 Aleš Oleják – radní

Finanční výbor:

Ing. Jaroslav Kolarčík – předseda
 Dalibor Ficner – člen
 Miroslav Krakovka – člen

Kontrolní výbor:

Stanislav Drastík – předseda
 Miroslav Bedrunka – člen
 Bc. Ondřej Lejnar – člen

Komise pro projednávání přestupků:

Mgr. Viktor Cvek – předseda
 Petr Meinhard, Mgr. Pavel Barabáš, Ing. Jiří Boháč – členové, aktivisté

Kulturní komise a komise pro zdravou obec a MA21:

MUDr. Ilona Nedvědová – předseda
 Bc. Radim Klásek – člen
 PharmDr. Daniel Bartošík – člen
 Ing. Benedikt Rolný – člen
 PharmDr. Anna Bartošíková, Radka Tenglerová,
 Mgr. Helena Musilová, Magda Malurová,
 Jana Mučková, Martina Komárková, Anna Hahnová – aktivisté

Stavební komise:

Ing. Josef Kubný – předseda, aktivista
 Jan Vojkůvka – člen, aktivista

ZPRÁVODAJ

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

ROZPOČET NA ROK 2023

pol.	DAŇOVÉ	příjmy
1111	Příjem z daně z příjmů FO placené plátcí	3 500 000,00 Kč
1112	Příjem z daně z příjmů FO placené	300 000,00 Kč
1113	Příjem z DPFO vybírané srážkou podel	600 000,00 Kč
1121	Příjem z daně z příjmů právnických osob	4 500 000,00 Kč
1122	Příjem z DPPO v případech, kdy popl.je	400 000,00 Kč
1211	Příjem z daně z přidané hodnoty	10 000 000,00 Kč
1335	Příjem z odvodů za odnětí půdy ze	20 000,00 Kč
1341	Příjem z poplatku ze psů	32 000,00 Kč
1342	Příjem z poplatku z pobytu	2 000,00 Kč
1343	Příjem z poplatku za užívání	500,00 Kč
1361	Příjem ze správních poplatků	20 000,00 Kč
1381	Příjem z daně z hazardních her	140 000,00 Kč
1511	Příjem z daně z nemovitých věcí	700 000,00 Kč
4112	Neinvestiční přijaté transfery ze SR v	466 900,00 Kč
4116	Ostatní nein. přijaté tran.y ze st.rozpočtu	600 000,00 Kč
4216	Ostatní investiční přijaté transfery ze SR	4 450 000,00 Kč
par.	NEDAŇOVÉ	příjmy
1019	Ostatní zemědělská a potravinářská	10 000,00 Kč
2321	Odvádění a čištění odpad.vod a nakládání	1 400 000,00 Kč
3314	Činnosti knihovnické	20 000,00 Kč
3341	Rozhlas a televize	2 000,00 Kč
3392	Zájmová činnost v kultuře	5 000,00 Kč
3399	Ostatní záležitosti kultury, církví a	30 000,00 Kč
3612	Bytové hospodářství	500 000,00 Kč
3613	Nebytové hospodářství	350 000,00 Kč
3632	Pohřebnictví	190 000,00 Kč
3639	Komunální služby a územní rozvoj	5 000,00 Kč
3722	Sběr a svoz komunálního odpadu	120 000,00 Kč
3725	Využívání a zneškodňování komunálních	200 000,00 Kč
6171	Činnost místní správy	30 000,00 Kč
6310	Obecné příjmy a výdaje z finančních	2 000,00 Kč
6330	Převody vlastním fondům v rozpočtech	100 000,00 Kč
PŘÍJMY CELKEM		28 695 400,00 Kč

CHUČHELLENSKÝ

par.	VÝDAJE	
2212	Silnice	810 000,00 Kč
2219	Záležitosti pozemních komunikací -	125 500,00 Kč
2292	Dopravní obslužnost	120 000,00 Kč
2321	Odvádění a čištění odpadních vod	1 000 000,00 Kč
2341	Vodní díla v zemědělské krajině	200 000,00 Kč
3113	Základní školy	2 663 000,00 Kč
3314	Činnosti knihovnické	50 000,00 Kč
3319	Ostatní záležitosti kultury	40 000,00 Kč
3322	Zachov. a obnova kult. památ.	250 000,00 Kč
3341	Místní rozhlas	100 000,00 Kč
3392	Zájmová činn. v kult. KD údržba	200 000,00 Kč
3399	Ostatní záležitosti kultury, církví	220 000,00 Kč
3419	Tělovýchovná činnost	460 000,00 Kč
3421	Využití vol. času dětí a ml.	1 580 000,00 Kč
3429	Ostatní zájmová činnost	173 000,00 Kč
3511	Všeobecná ambulantní péče	36 200 000,00 Kč
3612	Bytové hospodářství	650 000,00 Kč
3613	Nebytové hospodářství	50 000,00 Kč
3631	Veřejné osvětlení	1 700 000,00 Kč
3632	Pohřebnictví	1 020 000,00 Kč
3639	Komunální služby a územní rozvoj	1 000 000,00 Kč
3722	Sběr a svoz komunálního odpadu	1 500 000,00 Kč
3729	Ostatní nakládání s odpady	300 000,00 Kč
3745	Péče o vzhled obcí a veřejnou zeleň	5 000 000,00 Kč
4222	Veřejně prospěšné práce	350 000,00 Kč
5512	Požární ochrana	260 000,00 Kč
6112	Zastupitelstva obcí	1 750 000,00 Kč
6118	Volba prezidenta republiky	35 000,00 Kč
6171	Činnost místní správy	4 000 000,00 Kč
6310	Obecné příjmy a výdaje z fin. op.	50 000,00 Kč
6320	Pojištění	55 000,00 Kč
6330	Převody vlastním fondům	100 000,00 Kč
6399	Finanční operace	800 000,00 Kč
6402	Finanční vypořádání minulých let	17 355,00 Kč
6409	Ostatní činnost	5 100 000,00 Kč
	VÝDAJE CELKEM	67 928 855,00 Kč

pol.	FINANCOVÁNÍ	
8115	finacování	18 233 455,00 Kč
8123	úvěr čerpání	22 500 000,00 Kč
8124	splátky úvěru	-1 500 000,00 Kč

Svoz PDO – sudý týden			
leden	02.01.	16.01.	30.01.
únor	13.02.	27.02.	
březen	13.03.	27.03.	
duben	08.04.	24.04.	
květen	08.05.	22.05.	
červen	05.06.	19.06.	
červenec	03.07.	17.07.	31.07.
srpen	14.08.	28.08.	
září	11.09.	25.09.	
říjen	09.10.	23.10.	
listopad	06.11.	20.11.	
prosinec	04.12.	18.12.	

Svoz BIO – lichý týden			
leden			
únor			
březen	20.03.		
duben	03.04.	17.04.	
květen	01.05.	15.05.	29.05.
červen	12.06.	26.06.	
červenec	10.07.	24.07.	
srpen	07.08.	21.08.	
září	04.09.	18.09.	
říjen	02.10.	16.10.	30.10.
listopad	13.11.		
prosinec			

Svoz papír – modrý pytel		
leden	12.01.	
únor	09.02.	
březen	09.03.	
duben	13.04.	
květen	11.05.	
červen	08.06.	
červenec	13.07.	
srpen	10.08.	
září	14.09.	
říjen	12.10.	26.10.
listopad	09.11.	
prosinec	07.12.	

Svoz plasty – žlutý pytel		
leden	05.01.	30.01.
únor	23.02.	
březen	30.03.	
duben		
květen	04.05.	
červen	01.06.	29.06.
červenec	27.07.	
srpen	31.08.	
září	28.09.	
říjen	26.10.	
listopad	30.11.	
prosinec		

Velkoobjemový odpad
sobota 29.04.2023
sobota 07.10.2023

Informace ke svozům odpadů – Svoz odpadů probíhá od 5.00 hod. do 22.00 hod.

Plasty: žlutý pytel

V obci je zaveden společný sběr plastů, nápojových kartónů Tetrapak a **drobný kov** – žlutý pytel (krabice od mléka, džusů, vína, plechovky, apod.)

Papír: modrý pytel

Noviny a kartóny vystavujte pevně svázané do balíků. Modrý pytel slouží pro drobný papírový odpad.

Bio odpad: hnědá popelnice

Sbírá se – tráva, listy a nať ze zeleniny, jadrince, pecky z ovoce, kávový odpad, čajový odpad, piliny, plevel, seno, sláma, listí, dřevní hmota, větve do dl. 25 cm a průřezu 2 cm.

Nesbírá se – hlína, papír, vaječné skořápky, kosti, uhynulá zvířata, podestýlky domácích zvířat, atd.

Nebudou sbírány pytle s bioodpadem, které budou stát u popelnic!!!

Případná změna svozového dne Vám bude v předstihu oznámena!

OZNÁMENÍ

Výběr poplatků za psa, svoz PDO a zahrádky
proběhne v **pondělí 13. ÚNORA 2023** od 8 do 12 hod. a od 13 do 17 hod.
OÚ Chuchelná, K. M. Lichnovského 10, 1. patro

Místní poplatek za psa 2023: 200 Kč – za prvního psa
300 Kč – druhý a každý další pes téhož majitele.

Místní poplatek za svoz PDO 2023 činí 650 Kč/osoba a rok.

Poplatky je možno hradit v hotovosti i platební kartou.

CHUCHELNÁ

MALÁ VODNÍ NÁDRŽ MOKŘADNÍHO TYPU V OBCI CHUCHELNÁ

Financováno
Evropskou unií
NextGenerationEU

Národní
plán
obnovy

Popis stavu před realizací

Lokalita nového rybníku se nachází v extravilánu obce Chuchelná podél krajské silnice II. třídy č. 466 a rozkládá se na neudržovaném pozemku p. č. 899, k. ú. Chuchelná, z většiny zarostlém bujnou vegetací a dřevními nálety. Územím protéká bezejmenná

vodoteč pravostranný přítok toku Zbojnička zásobující dvě vodní nádrže rybníčního typu pod řešeným pozemkem. Záměrem obce Chuchelná bylo vybudovat novou vodohospodářskou stavbu, zajišťující revitalizaci přírodních podmínek všem zdejším živočišným a rostlinným druhům.

Celkové urbanistické a architektonické řešení

Navržené stavební objekty vodohospodářských úprav v podobě vodní nádrže s následnou revitalizací území v podobě migrační litorální zóny jsou navrženy v přírodním rázu pro vybudování lokality s vodním a mokřadním biotopem. Na březích a okolních plochách je vysázena přibřežní zeleň, která po svém vzrůstu vytvoří příznivé podmínky pro osídlení prostoru s vodou spjatými organismy (ryby, obojživelníci, vodní hmyz, vodní ptactvo). Všechny navržené vodohospodářské prvky zapadají do svého okolí jako krajinotvorný prvek v rámci ochrany přírody. Konfigurace terénu ani vybudovaná vodní nádrž nebrání případným rozlivům při průchodu velkých vod tokem. Z důvodu nenásilného začlenění do krajiny jsou objekty vodního díla navrženy z přírodních materiálů (dřevo, kámen) a celkové řešení respektuje i estetické požadavky obce, která pozemky bude využívat výhradně pro svou potřebu nekomerčního charakteru. Řešení záměru je voleno s ohledem na výskyt rostlinných a živočišných společenstev vázaných na vodní prostředí.

Vodní nádrž

Vodní nádrž je nepravidelného tvaru, sklon břehů nepravidelný, rovněž úroveň dna je proměnlivá tak, aby byla zaručena různá hloubka vody v prostoru mokřadu z důvodu zajištění rozmanitosti životních podmínek pro vyskytující se, na vodu vázané, živočichy a rostliny. Dno je členité s mělčími a hlubšími místy, aby byla zajištěna různorodost stanovišť vodních živočichů. Z důvodu velké rozkolísanosti průtoku ve vodoteči je předpoklad stále hladiny v tůni po většinu roku do 2 m. Opevnění svahů je navrženo travním porostem a vodním rostlinstvem, pouze v místech nátok a odtoku je navržen kamenný zához z lomového kamene s poštěrkováním. Na konci zdrže je nádrž opatřena zpevněným odtokem. Na vyústění pod nádrží je na toku vybudován příčný stabilizační práh. Nátok do nádrže, odtok a vývěstí jsou opevněny těžkým kamenným záhozem. Přelivná hrana nádrže je dále zpevněna betonovým podkladem, do kterého jsou kameny osazeny. Toto zpevnění je zavázáno do terénu. Opevnění nátoků a odtoků je svedeno až ke dnu tůně, kde je opřeno o patku z lomového kamene. Objem nádrže je cca 2 400 m³, rozloha 0,172 ha.

Odběrný objekt

Účelem odběrného objektu je zajistit dostatečné množství vody pro plnění vodní nádrže. Tvar odběrného objektu je volen tak, aby bylo zajištěno snížení postupové rychlosti i povrchového zatíže-

ní suspenze vody s plaveninami, a zamezení pronikání šinutých splaveninových částí jako je ve vodě unášené listy nebo v zimním období vnitrovodní led. Celá stavba je složena ze dvou částí, samotného odběrného objektu krychlového tvaru opatřeného na své povodňové straně česlemi. Druhou částí jsou tři prahy z kulatiny profilu 150 a 200 mm, dva stabilizační na začátku a na konci úpravy, a jeden vzdouvací těsně před odběrným objektem. Prostor mezi prvním a posledním stabilizačním prahem je opevněn. Těleso odběrného objektu, půdorysných rozměrů 1,5 x 1,6 m, výšky 0,8 m, je navrženo v nepravidelném tvaru pro lepší navázání do břehu se založením 0,8 m. Na samotný odběrný objekt navazuje odváděcí potrubí PE DN 250, zaústěno do nádrže. Zaústění je opevněno těžkým kamenným záhozem.

Vegetační úpravy

Kolem vodní nádrže jsou vysazeny nové dřeviny a přímo v nádrži vodní a mokřadní rostliny. Zeleň vysázená v okolí nové vodní plochy je vytvořena z dřevin, které se přirozeně v oblasti vyskytují, a zároveň zpestří existující druhovou skladbu břehových do-

provodných porostů koryta. Dřeviny v okolí nádrže a v místech nátok a odtoků budou sloužit jako přírodní stabilizace těchto vodohospodářských staveb. Litorální zóna ve vodním prostředí bude osázena skupinami vodních a mokřadních rostlin běžně se vyskytujících v podobných biotopech.

Chronologie výstavby

V paměti starších místních občanů jsou ještě padesátá léta 20. století, kdy se chodilo na Restu koupat. Od roku 1993 jsou dva rybníky, jeden přehrazený hrází. Tyto vodní stavby jsou využívány jako biologické rybníky pro čištění odpadních vod obce. Začátek myšlenky výstavby nového rybníku na Restě spadá do roku 2015. V polovině roku 2015 Zastupitelstvo obce Chuchelná schválilo odkup pozemku p. č. 899, k. ú. Chuchelná od Ing. Josefa Hájka ve výměře 48 945 m², pozemek od rybníků až k lesu směrem na Bělou. V květnu 2016 si obec Chuchelná nechala vypracovat studii na vybudování nového obecního rybníka firmou AXIOM engineering s.r.o. Pardubice. Dle studie a cenové nabídky byla ihned vystavena objednávka na vypracování projektové dokumentace, kterou zpracovala firma Aqua Ecology Projection s.r.o. z Olomouce s projektantem na vodní díla Ing. Jiřím Lindnerem. Nemilým překvapením bylo začátkem roku 2017 zjištění, že pozemek bezejmenného vodního toku, který má napájet budoucí rybník

je v majetku Státního statku Jeneč, státního podniku v likvidaci. Během roku 2017 byly pozemky p. č. 901, p. č. 560/2 a p. č. 477, k. ú. Chuchelná, dle znaleckého posudku, v kupní ceně ve výši 33 200 Kč, od vlastníka odkoupeny. Začalo vyřizování stavebního povolení, které jsme získali dne 28. 9. 2019. Tímto jsme mohli poprvé v roce 2019 požádat o dotaci z Ministerstva zemědělství do programu „Podpora opatření na rybnících a malých vodních nádržích ve vlastnictví obce“. Z důvodu již vyčerpaných finančních prostředků pro dotační výzvu nám byla žádost vrácena zpět. Ani podruhé se nám to v roce 2020 nepodařilo. Tentokrát nám bylo sděleno, že dotační program není určen na podporu našeho rybníka. Obec to nevzdala a podala žádost v roce 2021 potřetí. V březnu 2022 nám přišel z Ministerstva zemědělství souhlas se zadáním akce a podmíněný příslib dotace, při splnění daných podmínek. Okamžitě jsme začali spolupracovat s Ministerstvem

zemědělství na splnění daného úkolu. Proběhlo výběrové řízení, ve kterém z pěti podaných nabídek nejnižší cenu předložila firma TALPA – VHS s.r.o. Ostrava – Kunčičky ve výši 6 883 160 Kč s DPH. Tímto mohlo být staveniště dne 15. 7. 2022 předáno vítězné firmě a na stavbě se mohlo začít pracovat. Příslib dotace, se zařazením do Národního plánu obnovy, byl začátkem října 2022 Ministerstvem zemědělství stvrzen „Rozhodnutím o poskytnutí dotace“ ve výši 4 000 000 Kč. Toto Rozhodnutí o přijetí dotace schválilo Zastupitelstvo obce Chuchelná na svém jednání dne 23. 11. 2022. I když počasí v letošním roce, hlavně v deštivém září 2022, stavbě nepřálo a musely se práce na čtyři týdny přerušit, bylo dílo ukončeno a předáno k 30. 11. 2022.

ÚČEL STAVBY

Hlavním účelem výstavby nového rybníku mokřadního typu je celková revitalizace území s požadovaným efektem zvýšení druhové diverzity území o živočichy i vodní rostliny a s vodou určitým dílem života spjaté (hnízdíště, rozmnožování apod.) Je počítáno s posílením hydroakumulační schopnosti krajiny a její

ekologicko-stabilizační funkcí. Důležitým účelem je také ochrana území před velkými vodami, revitalizace okolí původního koryta vodního toku, zajištění příznivějších hydrologických poměrů v povodí.

Navržené stavební objekty vodohospodářských úprav v podobě této vodní nádrže s následnou revitalizací území v podobě migrační litorální zóny jsou navrženy v přírodním rázu pro vybudování lokality s vodním a mokřadním biotopem. Na březích a okolních plochách je vysazena příbřežní zeleň, která po svém vzrůstu vytvoří přírodní podmínky pro osídlení prostoru s vodou spjatými organismy (ryby, obojživelníci, vodní hmyz, vodní ptactvo). Všechny navržené vodohospodářské prvky zapadají do svého okolí jako krajinnotvorný prvek v rámci ochrany přírody.

V budoucnosti může tato oblast sloužit jako přírodovědná učebna žáků ZŠ při poznávání rostlin a živočichů při jejich vzdělávání, v neposlední řadě jako budoucí místo klidového odpočinku a relaxace pro obyvatele vesnice a okolí.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

KULTURA A SPOLEČENSKÝ ŽIVOT

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÝ ŽIVOT V OBCI CHUCHELNÁ V ROCE 2022

Po celý rok jsme pracovali ve složení MUDr. Ilona Nedvědová, Petra Mrovec Langrová, PharmDr. Daniel Bartošík a Patrik Novák.

Nový rok 2022 jsme započali tradičním koncertem v našem kostele, tentokrát si Žestový kvartet přivedl i hosty – sólisty ze Slezského divadla. Po koncertě jsme podávali novoroční punč, který v chladném počasí přišel vhod všem posluchačům.

V dubnu nám přijeli představit svou novou hru ochotníci ze Štítiny, divadlo Šamu. Hra byla tradičně velmi dobrá, všichni posluchači se pověsili a ocenili vtipnou podívanou.

Pro dlouhou odmlku v pořádání setkání se seniory, způsobenou Covidovou epidemií, jsme netradičně v jarní době uspořádali Setkání se seniory obce v sále kulturního domu. Program byl pestrý, na začátku jej obohatily svými vystoupeními děti z MŠ a ZŠ, o přípravu pohoštění se opět postarala děvčata 8. ročníku ZŠ, která nám v rámci výcviku vaření pod vedením učitelů připravila velmi dobré chlebičky. Občané si vyslechli prezentaci starosty o provedených akcích v obci a měli možnost se dotazovat na vše, co je v obci zajímavé. K dobré náladě následně zahráli a zazpívali pánové dua „Ty a já“ tedy pan Jáchym Meinhard a pan Josef Kozubík, tentokrát s dalším hráčem panem Janem Meislem. Myslím, že se senioři dobře pobavili a diskuse s panem starostou byla plodná.

Po komunálních volbách 2022 se členové kulturní komise obměnili, zůstává MUDr. Ilona Nedvědová, PharmDr. Daniel Bartošík, nově je

členem pan Bc. Radim Klásek a Ing. Benedikt Rolný.

Velmi dobře navštívenou akcí letošního podzimu bylo tradiční Vinobraní. Tentokrát se uskutečnilo v den Svatého Martina, a proto se uskutečnilo společně se Svatomartinskými hody v restauraci pana Šrámka. Návštěvnost byla velká a myslím, že možnost dát si specialitu z hušího masa využilo hodně účastníků. Zábava byla dobrá, prodali jsme téměř všechno jihomoravské víno a poslední účastníci se loučili až v brzkých ranních hodinách.

Na 2. adventní neděli jsme přichystali spolu se všemi složkami v obci tradiční Mikulášský jarmark. Stánky s občerstvením, nápoji i tradičními perníčky našich seniorek se provozovaly do večerních hodin. V programu vystoupil sbor Zlatonky ze ZŠ pod vedením Mgr. Heleny Musilové, se svými básničkami se předvedly děti ze školky a nižších tříd a Mikuláš přišel rozdávat dárečky dětem. Součástí jarmarku bylo tradičně

i rozsvěcení vánočního stromku panem starostou. Letošní jarmark měl rekordní návštěvnost, prodalo se téměř všechno občerstvení, které jsme si pro vás připravili. Pochvalu si zaslouží i ozvučení prostoru novou aparaturou, kterou zajistil Mgr. Jaromír Musila, takže i vystupující děti bylo dobře slyšet. Myslím, že úspěch akce byl veliký.

Po celé období jsme se aktivně podíleli na vydávání časopisu, který vychází pravidelně 4x ročně a na který si již občané zvykli jako na zdroj informací o činnosti obce, o akcích proběhlých i plánovaných.

V rámci kulturní komise aktivně pracuje klub seniorů, schola a sbor při našem kostele.

Vážené občane, dovoluji Vám jménem kulturní komise obce popřát v novém roce 2023 vše nejlepší, hlavně zdraví, Boží požehnání a radost po celý nový rok.

Za kulturní komisi MUDr. Ilona Nedvědová

Obec Chuchelná a kulturní komise si vás dovoluji pozvat na

O B E C N Í P L E S s pochováním basy

v pátek 3. 2. 2023 ve 20:00 hod.

v sále Kulturního domu v Chuchelné.

K tanci a poslechu hraje skupina UNICO.

Vstupné 200,- Kč, v předprodeji 180,- Kč.

Předprodej v prodejně Tempo a na OÚ Chuchelná.

Rezervace stolů na tel. č. 732 761 911.

Srděčně zvou pořadatelé

Blahopřání

**Jubilanti obce Chuchelná,
kteří oslavili svá životní jubilea**

ŘÍJEN

Adéla Olejáková	70 let
Jan Rykaluk	70 let
Jan Skiba	75 let
Josef Galia	75 let
Anna Postulková	81 let
Marie Žáková	89 let
Jindřich Stejskal	91 let

LISTOPAD

Josef Oleják	70 let
Růžena Medková	82 let
Karel Zajíček	82 let
Hildegarda Komárková	84 let
Anežka Rozkošná	91 let

PROSINEC

Josef Ševčík	70 let
Terezie Bielaková	83 let
Arnoštka Náhlíková	83 let

2. ROČNÍK TURNAJE VE STOLNÍM TENISE

Něco dobrého udělat pro své zdraví se opět rozhodli sportovci spolu s nájemcem restaurace „Na hřišti“ tím, že uspořádali druhý ročník ve stolním tenise. Navázali tak na turnaj z minulého roku. V sobotu 29. 10. 2022, na dvou pingpongových stolech, se uskutečnil 2. ročník nového turnaje za účasti sedmi hráčů. Nebylo důležité zvítězit, ale zahrát si a protáhnout své tělo. Lité boje určily konečného vítěze, kterým se nakonec stal Pavel Nevřela, na druhém místě skončil loňský vítěz Imrich Kotrč a třetí nejmladší hráč turnaje Petr Jurášek. Organizátoři se těší na další pokračování v roce 2023.

Pavel Nevřela – ředitel turnaje

31. ROČNÍK TURNAJE VE STOLNÍM TENISE

Ve dnech 27. a 28. 12. 2022 se uskutečnil v tělocvičně ZŠ Chuchelná již 31. ročník turnaje ve stolním tenise. V úterý 27. 12. 2022, v turnaji žáků a dorostenců, při účasti dvanácti závodníků, zvítězil Petr Jurášek před Jiřím Šustrem a Svatoplukem Karbanem. V turnaji žen si nejlépe z jedenácti účastnic vedla Helena Jochmanová, na druhém místě skončila Alena Vitásková a třetí byla Vladka Plačková. V turnaji mužů nad 40 let, po lých bojích zvítězil Roman Moravec, druhý byl Pavel Nevřela a třetí Imrich Kotrč. Ve středu 28. 12. 2022

turnaj pokračoval turnajem čtyřher. Na vítězství v tomto turnaji dosáhla dvojice Jan Hradil s Ladislavem Bedrunkou, druhé místo vybojovala dvojice Pavel Nevřela a Patrik Valenta a třetí místo dvojice Roman Kamrád, Vladka Plačková. Vyvrcholením celého turnaje byl prestižní turnaj mužů, kterého se zúčastnilo 18 hráčů. Putovní pohár za první místo a přeborníkem Chuchelné se stal opět Jan Hradil, který ve finále zvítězil nad Romanem Kamrádem. Třetí místo vybojoval Pavel Nevřela. Skokanem roku se v letošním roce stal Aleš Oleják,

který se letos zúčastnil poprvé, absolvoval tři turnaje a v hlavní kategorii skončil ve čtvrtfinále. V letošním ročníku byl překonán rekord počtu účastníků z roku 2016, kdy se zúčastnilo 76 sportovců. Tentokrát se v pěti turnajích zúčastnilo 80 sportovců. Turnaj ukázal opět zájem chuchelenských sportovců o tento sport. Poděkování patří všem, kteří se turnaje zúčastnili nebo pomohli s jeho organizací. Všichni se již dnes těší na příští 32. ročník.

Roman Moravec – ředitel turnaje

11. ROČNÍK ŠACHOVÉHO TURNAJE „O VELMISTRA CHUCHELNÉ“

Po téměř tříleté přestávce se v restauraci TJ Spartak, ve čtvrtek 29. 12. 2022, uskutečnil již 11. ročník šachového turnaje „O Vel-

mistra Chuchelné“. Počet účastníků velmi ovlivnil současný nástup respiračních onemocnění v ČR. Hrál se systémem každý s každým, tři registrovaní hráči ze šachového klubu z Piště, tři hráči byli neregistrova-

ní. Nebylo důležité vyhrát, ale odpočinout si u šachových partií v současném úspěšné době. Již dnes organizátoři plánují a těší se na 12. ročník.

Mg. Jiří Joško – ředitel turnaje

Poř.	Jméno	Klub	Body	S-B
reg. hráč	Borský Patrik	Šachový klub Piště z.s.	5	10,00
reg. hráč	Joško Jiří	Šachový klub Piště z.s.	3½	4,75
reg. hráč	Lejnar Ondřej	Šachový klub Piště z.s.	3½	4,75
1.	Hlučník Bernard		2	1,00
2.	Ondruch Tomáš		1	0,00
3.	Lejnar Hynek		0	0,00

CHLUCHEVSKÝ

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ 13. 11. 2022

Adam Langer

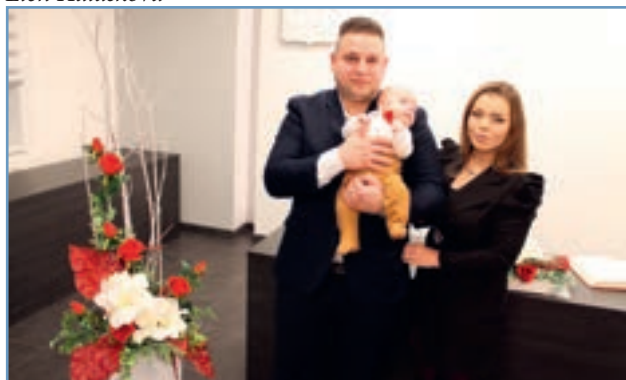
David Strachota

Elen Halašková

Ondřej Cyroň

Pavel Fojtík

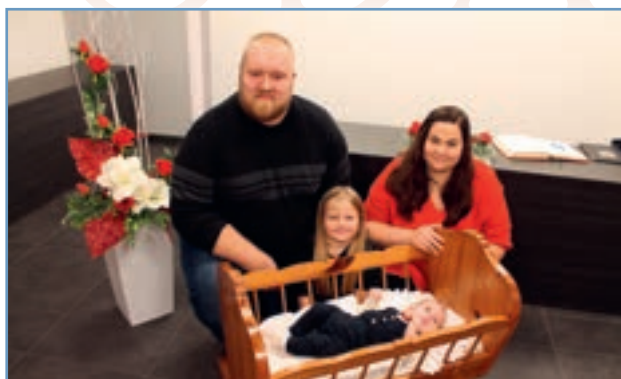

Stella Obžutová

Z P R A V O D A J

Stella Zajíčková

Štěpán Pospiech

Štěpánka Dudová

Štěpánka Menšíková

ZŠ A MŠ CHUCHELNÁ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Svatý Martin – školní projekt

V pátek 11. 11. by k nám měl přijet Svátý Martin. Kdo to je? Proč je svatý? Kým se stal a proč se jí svatomartinská husa? Jaké známe pranostiky pro tento den? To vše se žáci 4. a 5. ročníku dozvěděli v projektových hodinách, kdy četli, doplňovali křížovku, vyráběli plakáty a na závěr si upekli výborné svatomartinské rohlíčky. A přestože nám sníh nepřivezl, hodiny a závěrečné pečení jsme si užili.

Znáš svůj kraj – soutěž

Tuto soutěž pořádá Střední škola AHOL Ostrava. Naši školu reprezentoval tým deváťáků ve složení: Matyáš Gřeš, Julie Kremserová, Kryštof Musila, Nicolle Nevřelová, Anna Obrusníková a Daniel Ondila. Žáci plnili různé úkoly a kvízy na téma cestovní ruch v Moravskoslezském kraji, čekal je zeměpisný vědomostní kvíz, skládání puzzle s chráněnými oblastmi Moravskoslezského kraje, poznávali krajové speciality a významné osobnosti našeho kraje, připravili vlastní míchaný nápoj a před porotou prezentovali předem připravený cyklovýlet na Podhradí. Deváťáci se sice na stupních vítězů neumístili, ale zaslouží si pochvalu za velké nasazení a reprezentaci naší školy.

Mgr. Alena Němcová

Mikulášská nadílka

V pondělí 5. 12. 2022 k nám zavítal svatý Mikuláš s anděly a čerty. Nejprve navštívili školku, poté celý nižší stupeň a o přestávce také žáky šestých tříd. V Mikulášově knize bylo

dost hříšníků, ale díky našim hodným andělům si žádného z nich čerti do pekla nastálo neodnesli. Také nás čekalo v jídelně Mikulášské menu a pekelně vyzdobená jídelna.

Florbalové mistrovství Hlučínska

V úterý 6. 12. 2022 se žákyňe druhého stupně naší základní školy zúčastnily 1. ročníku Florbalového mistrovství Hlučínska 2022. Turnaj se uskutečnil v sousedních Bolaticích. Zúčastnilo se ho 8 týmů, které soutěžily o putovní pohár. Soutěžní týmy: Bolatice Lioness, Bolatice Tigris, Píšť, Chuchelná, Bohuslavice, Dolní Benešov, Hlučín Hornická a Hlučín Rovniny. Tým Chuchelná

postoupil ze skupiny na prvním místě. V semifinále dosáhl remízy 1:1 se školou Hlučín–Hornická. Naším holkám se podařilo postoupit do finále díky lepšímu skóre. Po vyrovnaném zápase jsme si z turnaje odvezly pohár za skvělé 2. místo. Pro naši školu je to krásný výsledek! Děkuji celému týmu za perfektní výkon a bojovnost.

Mgr. Magdalena Anna Ormiaňská
Hiltavská

Pátá třída v Praze

V měsíci říjnu pátáci poctivě sbírali papír a nasbírali ho 846 kg. Jako odměnu za 1. místo v soutěži tříd si mohli vybrat výlet, a tak si zvolili Prahu. V neděli 11. prosince chvíli po 5. h ráno vyrazili do vánoční mrazivé Prahy – vyspaní, plní očekávání a nadšení. V neděli nás čekaly památky – od Pražského hradu, přes Karlův most až po Orloj a k ne-

malé radosti trhy na Staroměstském náměstí. V pondělí jsme si vybrali Medúzarium, kde nás nadchly nejen medúzy, ale také výborné zákusky na baru. A co by to byla Praha bez výletu na Petřín? Jen Zrcadlová síň nám přišla příliš krátká a vlastně vůbec – bylo málo času na spoustu dalšího. Tak snad zase někdy příště.

*Vaši páťáci a paní učitelky
Alena Němcová a Pavla Staňková*

Vánoční tvoření ve školní družině

V úterý 13. 12. 2022 proběhlo ve školní družině pečení perníčků a výroba vánočních svíček z včelího vosku. Děti prvního i druhého oddělení za pomoci vychovatelek, asistentky Kláry Jařabové a děvčat z 9. třídy Anety Kamrádové, Julie Kremserové a Karolíny Paluvové pekly perníčky a vyráběly vánoční svíčky. V prosinci jsme také vyráběli s paní učitelkou Lenkou Schinzelovou voňavá mýdla. Dětem se předvánoční tvoření líbilo a náležitě si ho užily.

Den s Armádou ČR

Dne 13. 12. 2022 navštívila naši školu Armáda České republiky, Krajské vojenské velitelství Ostrava. Vojáci si pro žáky druhého stupně připravili na celé dopoledne v rámci Přípravy občanů k obraně státu (POKOS) zajímavý a zábavný program. V úvodní přednášce nás vojáci seznámili s úkoly a posláním Armády ČR, odpovídali na zvědavé otázky žáků a při vědomostním kvízu odměnili ty nejlepší drobnými dárky. Následně byli žáci rozděleni do družstev, ve kterých navštívili čtyři různá stanoviště. Vyzkoušeli si např. jak si správně

nasadit plynovou masku a ochranný oblek v případě chemického útoku, dozvěděli se spoustu zajímavých tipů jak přežít v přírodě bez civilizačních vymožeností, zastříleli si laserovými zbraněmi ve stylu laser game a na posledním stanovišti si vyzkoušeli, jak efektivně a rychle poskytnout první pomoc. Velké díky za organizaci celé akce posíláme panu kapitánovi Martinovi Ogořálkovi a jeho kolegům z Krajského vojenského velitelství Ostrava. Děkujeme a těšíme se na další spolupráci!

*Mgr. Alena Němcová
+ žáci ZŠ Chuchelná*

6. B dělá radost!

V letošním roce se děti ze třídy 6.B zapojily do sbírky s názvem „Kra-

ce od bot“. Cílem této předvánoční akce, pořádané každoročně Diakonií, je potěšit děti z chudších rodin, naplnit a darovat jim krabici plnou dárečků. Jelikož se nám krásných dáreků podařilo nasbírat opravdu hodně, bylo krabic, které udělají radost, nakonec celkem 9! Děti vyrobily do každého dárečku přáníčko a začalo velké balení, do něhož se všichni s vervou zapojili. Moc děkuji rodičům za pomoc a spolupráci.

Mgr. Petra Švanová, tř. uč.

Sněhové hrátky ve škole

Sníh, který napadl před Vánoci jsme si náramně užili. Stavěli jsme sněhová zvířata a chodili sáňkovat a bobovat.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

ZPRAVODAJ MŠ

V naší školce se stále něco zajímavého děje. Nejinak tomu bylo na podzim a v předvánoční době. Úžasné podzimní dekorace ve vstupní hale byly dílem dětí a rodičů v domácím tvoření a staly se tak součástí výzdoby MŠ, kterou doplnily výtvarné práce dětí. Všichni jsme se těšili na „Podzimníčkovu cestu“, jež vedla Hraničkou do Resty a pak až na volejbalové hřiště. Na 10 stanovištích děti plnily úkoly z přírody a nápomocni jim byli rodiče hlavně při zápisech do tajeňky. V cíli čekaly na děti medaile, diplomy a sladkost, protože vše bylo splněno na výbornou. Potom se už opékaly buřty

SVČ Opava jsme se také moc těšili ... vyřádili jsme se dosyta.

Dále nás čekalo setkání s našimi kamarády v 1. třídě a viděli jsme, kolik se toho za tři měsíce naučili, a jak jsou šikovní. Na závěr došlo i na společné hraní a mlsání sladkostí.

V adventní době byla očekávána ná-

koledy, a dokonce hudební pohádku o čertovi a Káče, abychom se mohli předvést rodinným příslušníkům, kterých se sešlo opravdu v hojném počtu. Program byl doplněn o tvoření s maminkami a výrobek si děti odnesly na výzdobu domova. Obě odpoledne se velmi vydařily a myslím, že jsme tím přispěli k pohodové předvánoční atmosféře. Do vánočních prázdnin nás ještě ve školce čekalo již tradiční úžasné vystoupení pěveckého sboru Zlatonky. Zima je v plném proudu a my se těšíme na všechny další zajímavé aktivity, které nám toto období přinese.

Alena Valentová,
zástupkyně ředitelky MŠ

na ohni, popíjel čaj a dospělí i něco ostřejšího. Akce se moc vydařila zejména díky organizaci paní učitelky Hanky Birtkové.

O přírodě bylo také povídání paní lektorky z agentury ARCAM, která se tentokrát zaměřila na zvířátka v zimě. Na veselý naučný, hudební a taneční pořad „KLUBÍČKO“ ze

vštevta Mikuláše se svou družinou. Těch čertů a andělů přišlo hned několik i s dárky pro hodné děti. A vězte, že dostali všichni...☺. Děkujeme tímto žákům 9. třídy ZŠ za skvěle sehrané role.

Mezi tím probíhal nácvik na vánoční besídky v obou třídách. Pilně jsme se učili písničky, říkanky i vánoční

KLUB SENIORŮ V ROCE 2022

„Lidé potřebují naději, aby mohli žít, jako potřebují kyslík, aby mohli dýchat.“

Rok 2022 začal pro členy klubu seniorů stejně jako v roce 2021, kdy nebyla povolena žádná setkávání. První akce, na které se sešlo asi 20 seniorů, byla pořádána Obecním úřadem v Chuchelné 3. března. Byla to zajímavá přednáška s filmovými ukázkami, jak se chovat na silnici - pěšky, na kole nebo autem, a to vždy ohleduplně a bezpečně. Naším prvním společným setkáním byla výroční členská schůze s oslavou jara a MDŽ, která se konala 31. března. Sešli jsme se v KD v počtu 65 členů. Po přivítání byly předneseny návrhy na akce, které plánujeme na rok 2022 a bylo podáváno i dobré pohoštění. Jako každoročně tak i letos byl 21. dubna pořádán zájezd na FLORU Olomouc, kde jsme obdivovali jarní květeny. Při zpáteční cestě následoval pozdní oběd v restauraci v Laštanech.

Od měsíce dubna začínají jako každoročně služby seniorů v kapli Lichnovských. Vždy po dvojicích jsme každou neděli a svátek ochotni vyjít vstříc návštěvníkům, jsou to hlavně návštěvy z RÚ a turistů na kolech. 17. května jsme se sešli na tenisovém hřišti, abychom usmažili 320 vajec pro 80 osob, z toho bylo 30 polských přátel. Na oplátku jsme byli pozváni 29. 6. do polského

Pietraszyna na „vítání léta“. Setkání se uskutečnilo v přírodě, k poslechu zahrála taneční skupina z Polska i naše duo a bylo co jíst i pít. V červenci se vždy scházíme na fotbalovém hřišti, kde máme objednaná pečená kolena, letos v počtu 70 kusů. K tomu chleba, hořčice, okurky a také dobré čepované pivočko. Počasí se vydařilo až moc, bylo 32 °C, nálada byla výborná. 6. září se uskutečnil autobusový zájezd do Nového Jičína a Kopřivnice. V muzeu klobouků byly nadšeny hlavně ženy, kde si v jejich prodejně také něco zakoupily. Muži zase obdivovali muzeum Tatry. Po prohlídce byl zajištěn oběd, který si objednal každý dle své chuti. 18. října jsme se sešli - 11 žen ve cvičné školní kuchyni, abychom upekly perníky, které jsme později nazdobily a zabalily. 20. října jsme připravili výroční členskou schůzi s pohoštěním. Schůzi zahájila a přítomné seniory přivítala předsedkyně spolku A. Meinhardová a pozdravit nás přišla také předsedkyně kulturní komise OÚ p. MUDr. Nedvědová. Po zprávě o financování spolku a přehledu činnosti za uplynulý rok, byli představeni a přivítáni noví členové

našeho klubu. Pro zpestření nám p. Jáša Meinhard přečetl 2 povídky od spisovatelky p. Šlosárkové, všichni jsme se pobavili a hlavně nasmáli. Pochutnali jsme si na dobré večeři, kávě i listovém pečivu. Na pozvání přátel z Bělé se naše 4 členky zúčastnily soutěže ve hře „člověče, nezlob se“, která se konala za účasti více klubů. Děvčata skončila na krásném 2. místě. V neděli 4. prosince se konal „Mikulášský jarmark“ s rozsvícením vánočního stromu. Členové našeho klubu připravili balené ozdobené perníčky, koláče a něco ostřejšího k zahrátí. Také už pomalu připravujeme náš seniorský ples, který se má konat 13. ledna 2023, snad se letos opravdu dočkáme.

Hodně štěstí, pohody a především pevné zdraví v novém roce přejeme vám všem.

„Srdce lidí si nenakloníme velkými činy, jež uvádějí v rozpaky, nýbrž drobnými pozornostmi, jež dojímají nebo překvapují.“

Anna Neuvaldová

Klub seniorů v Chuchelné
pořádá v pátek 18. ledna 2023

Šátečkový ples

Je připravena:
tambola
občerstvení

K tanci a poslechu hraje skupina „TRIO LOKO“.
Začátek v 19⁰⁰ hod.

Vstupné 150,- Kč – možno zakoupit u p. Lokajové
tel.: 792 939 681

Srdcečně zve výbor klubu

SCHOLA A CHRÁMOVÝ SBOR V ROCE 2022

Dalo by se obecně říci, že v roce 2022 se naše zvyklosti po „covidových“ dvou letech vrátily opět do svých původních kolejí. Bohužel se tak však nestalo beze zbytku. Dva roky „zahálky“, narušených stereotypů a samozřejmě také samotný uplynulý časový úsek dvou let se podepsal na (zdá se) definitivním ukončení činnosti chrámového sboru tak, jak jsme ho znali před vypuknutím všech restrikcí a omezení.

Sbor se ještě neloučí zcela, ale zásadně změnil svou podobu i repertoár. Bohužel musel upustit od svých kdysi tak pracně pilovaných čtyř a vícehlasých skladeb a najít si novou cestu, po které se může důstojně ubírat dále.

Poprvé se sbor v letošním roce sešel na Velikonocce, aby opět zazpíval všechny žalmy a antifony, které k oslavám tohoto největšího křesťanského svátku neod-

myslitelně patří. Poté s radostí opět obnovil tradici mše Svaté „na střeše“ spojovací chodby Rehabilitačního ústavu, který letos slavil 70. výročí svého založení. V září doprovázel chrámový sbor adoraci při příležitosti Farního dne. Společně sboristé oslavili životní jubileum varhaníka MUDr. Jana Hradila a při té příležitosti doslova prozpívali celý večer. Sbor se jistě sejde také o Vánocích.

Při těchto příležitostech to ale již nebyl a není jen samotný chrámový sbor. Pokud bychom jej obrazně označili jako bárku na vodách liturgické hudby naší farnosti, převzala funkci kormidla i větru do plachet schola. Ta v průběhu uplynulých dvou let pojala do svých řad mnoho členů chrámového sboru, kterým se stýskalo po společném zpěvu a hraní – včetně varhaníka MUDr. Jana Hradila, který s nadšením přidává ke scholovým písním svůj instrumentální doprovod. Zároveň se ke schole připojují i noví dětští zpěváci, kteří jsou velkou nadějí do budoucna.

Společně si tak nyní schola, tvořená členy několika generací, užívá radosti z hudby. Neděli co neděli doprovází svým zpěvem mše Svaté, v pátek také mše Svaté pro děti. Letos si zazpívala na čtyřech svatbách našich farníků (mimo jiné s velikou radostí doprovodila k oltáři i svou dlouholetou členku MUDr. Annu Nedvědovou – nyní již Slisčkovou). Velkou událostí bylo pro celou farnost květnové 1. Svaté Přijímání. Se školním rokem jsme se rozloučili mší Svatou u myslivecké chaty v Restě. V říjnu se chuchelenská schola zúčastnila Setkání schol Hlučínska, které se letos konalo v Bohuslavicích.

Věříme, že radost, kterou ze společného zpívání máme, přenesáme také na všechny naše posluchače a těšíme se, že Vás budeme svým zpěvem těšit i v následujícím roce 2023.

Za Scholu z Chuchelné Mgr. Helena Musilová

PRO DĚTI

Masky

Na těchto obrázcích vždy jedna maska chybí. Poznáš, které čtyři masky nejsou na všech čtyřech obrázcích?

Tajenka

Tajenku vyluštíš tak, že do políček vepíšeš písmena, která děti drží.

Rozházené slabiky

Poskládej slova ze slabik a napiš je.

Sudoku

Dopiš čísla 1–9 do tabulek tak, aby v každé řadě, sloupci a čtverci bylo každé číslo zastoupeno pouze jednou.

	2	7			1			
6					8			
			2	9		4		
		9	1		5		3	4
			8	2		1		
				4	3	8		
	5				4			1
3		1						6
	7					8		

Najdi deset rozdílů v obrázcích

ZVÍŘE	→	ŽEC	SO	RO	NO
OVOCE	→	DA	KA	MAN	RIN
ZELENINA	→	ŘI	KU	CE	KU
POVOLÁNÍ	→	CIS	LI	TA	PO
VĚC	→	BÍ	KA	NA	JEČ
BARVA	→	SO	TYR	VÁ	KY
KVĚTINA	→	PE	KA	PAM	LIS
SPORT	→	VÁ	NI	ZO	LY

TJ SPARTAK CHUCHELNÁ, z. s.

FOTBALOVÝ ODDÍL V ROCE 2022

Rok 2022 byl v mnoha ohledech přelomový, a ačkoli jsme se setkali s mnoha neúspěchy, nabídl nám spoustu nových vyhlídek na budoucnost fotbalu v obci. A-tým po skoro třiceti letech nezvládl jarní boj o záchranu krajské I. B třídy a podzimní část zahájil v okresním přeboru. Nutno říci, že frustrace a zklamání byla vidět nejen v kabině. Po těžkých letech pravidelně-

ho pohybování se na hraně propasti, to již prostě nevyšlo. Po oteřepání se z neúspěchu a pádu do okresu se nám ani start v nové soutěži nepovedl dle představ. Přesto se po čtyřech výhrách a dvou remízách dá na čem stavět. V tradiční volbě fotbalisty roku byl tentokrát zvolen Jan Hradil, kterého následovali Tomáš Náhlík a Jan Gargoš.

Tygríci – fotbalová příprava v roce 2022

Naopak velkou radost nám udělali naši tygríci a tygríci. Mladší žáci, kteří navázali v podzimní části na dobré výsledky v jarní části. Navíc umocněné čtvrtým místem na turnaji Adiv Cup v Bolaticích a skvělém druhém místě na domácím turnaji Spartakus Cup. Na posledním turnaji O pohár starosty obsadili dobré sedmé místo, když statečně bojovali se staršími ročníky. Všechny tyto zkušenosti zúročili v podzimní části soutěže, kterou naprosto ovládli. Bez ztráty bodu tak vedou svou soutěž s 30 body a úctyhodným skóre 106:26. Kluci odvádějí po celý rok velmi kvalitní výkony a nezbývá než doufat, že jim to s naší podporou vydrží. Věříme, že všem fanouškům i rodičům dělali naši borci radost a samozřejmě děkujeme za jejich skvělou podporu.

Jarní část mistrovské soutěže absolvovali tygríci ještě v kategorii mladší přípravky po boku soupeřů z Opavské skupiny a to postupně s týmy Kylešovic, Strahovic, Štěpánkovic, Koberic, Bolatic, SFC Opava, Slavii Opava a Velkých Hoštic. S bilancí 7 vý-

her a pouze jediné porážky udělali tygríci velikou radost svým věrným fanouškům! Jarní sezóna byla také postupně proložena několika úspěšnými turnaji, ať už zimními v hale v Bolaticích, nebo pak na trávě ve Slavkově, Opavě, opět Bolaticích a dokonce výhrou na turnaji v Bohuslavicích! Veleúspěšný byl turnaj Mistrovství Opavského, o kterém jsme již psali v předchozím zpravodaji.

Po velkých prázdninách vzhledem k příchodu nových, zejména mladších členů, došlo k rozdělení týmu na dvě kategorie. Stávající starší borci přešli do kategorie starší přípravky a nově tak vznikla „školička – mladší příprava“, kterou převzal trenér Benedikt Rolný.

Starší příprava vstoupila do nové podzimní sezóny tentokrát do Hlučínské skupiny. Tygríci se tak povětšinou potkali poprvé s týmy, jako jsou Kozmice, Darkovice, Hať, dobře známé Strahovice, Hlučín, Šilheřovice, Bohuslavice a Pišť. Podzimní sezóna dopadla opět výborně s bilancí 6 výher a 2 porážek. Tygríci tak při přechodu do starší kategorie dokázali navázat na své předchozí výborné výsledky.

Z důvodu již zmíněného rozdělení starší a mladší přípravky, nebylo z počátku dostatek hráčů pro přihlášení mladší přípravky do soutěže. Toto se totiž musel rozhodnout již během letních prázdnin. V průbě-

PŘEBOR MUŽI						
#	Tým	Z	V	R	P	Skóre B
1	Vřesina	13	10	2	1	42:13 32
2	Litultovice	13	9	2	2	35:18 29
3	Soběčovice	13	9	0	4	42:16 27
4	Štítina	13	8	1	4	26:17 25
5	Žimrovice	13	6	4	3	27:23 22
6	Vavrovice	13	7	0	6	43:32 21
7	Březová	13	6	2	5	34:37 20
8	Jakartovice	13	5	2	6	28:43 17
9	Teškovice	13	4	3	6	32:28 15
10	Chuchelná	13	4	2	7	28:39 14
11	Dolní Životice	13	3	3	7	19:20 12
12	Dolní Benešov "B"	13	2	4	7	29:36 10
13	Budšov rybní "B"	13	2	3	8	22:47 9
14	Budšovice	13	1	2	10	20:58 5

hu podzimní sezóny však začali na tréninky docházet děti ze sousední Bělé, celkem 4 fotbalisti a jedna fotbalistka. Budeme se tedy snažit odehrát co nejvíce přátelských utkání v rámci tréninků a turnajů přes zimní přestávku. Nárstem nových hráčů mladší přípravky by bylo nejlepší vytvořit dvě samostatné tréninkové skupiny, tedy mladší přípravku a školičku. To také obnáší rozšíření trenérského týmu. Během jarní sezóny se na základě počtu tygríků rozhodne, jakým způsobem se bude pokračovat v následujícím ročníku.

V závěru roku jsme v hojném počtu uzavřeli sezónu na tradičním hrabání listů a samozřejmě silvestrovským fotbálkem.

Děkujeme zejména rodičům za podporu svých malých fotbalistů, a to hlavně při dopravě na zápasy a pomoci při organizování sportovních akcí. Zároveň budeme rádi za nové fotbalové členy v našich řadách! Více informací pak naleznete na naší facebookových stránkách „Tygríci ze Spartaku“!

Za FO TJ Spartak Ing. Marek Vilím,
Ing. Ondřej Veselý, Ing. Benedikt Rolný

Mladší žáci 1+5 sk. A						
#	Tým	Z	V	R	P	Skóre B
1	Chuchelná	10	10	0	0	106:26 30
2	Darkovice	10	6	1	3	85:46 19
3	Vřesina	10	5	1	4	85:97 16
4	Služovice/Hněbovice	10	4	0	6	67:61 12
5	Otdřov	10	3	0	7	65:100 9
6	Pišť	10	1	0	9	47:105 3

OHLÉDNUTÍ ZA TENISOVÝM ROKEM 2022

Tradičně, již v dubnu jsme zahájili sezonu na tenisových kurtech. Celou zimu jsme okupovali tělocvičnu v blízkých Strahovicích, ale i v Opavě, někteří v Ostravě.

O prostorách v naší domácí tělocvičně jsem psal už v minulém ohlédnutí, a proto se k této záležitosti nechci vracet.

Tradičně zahajují sezonu děti tenisové školy pod vedením Jiřího Kostřeby. Postupně začaly přidávat i ostatní z řad rekreatantů, tak i družstev, které hrají neregistrovanou soutěž opavského regionu pod názvem AMTEL/Amatérská tenisová liga/. Tuto soutěž hrály v roce 2022 nově tři naše družstva. A tým senzačně po loňské baráži o udržení ve II. lize postoupil s jedinou porážkou do I. ligy. Poděkování za vzorný přístup patří Michalu Suchánkovi, Lukáši Peterkovi, Davidu Valentovi a Jiřímu Hajčíkovi. Jako jediní z vesnických týmů budeme mít v první lize dva týmy, jelikož tým MIP nastupoval v roce 2022 pod hlavičkou MIP Chuchelná a své domácí zápasy hraje a bude hrát v Chuchelné. Za zmínku stojí,

že v tomto týmu hraje náš nejlepší hráč Ivo Oleják a nově náš mladý odchovanec Adam Meinhard. Třetím týmem v této soutěži je tým 50+, tomuto týmu se nepodařilo obhájit loňské a předloňské prvenství. Vlivem zranění klíčových hráčů v nadstavbové části se ctí tento tým obsadil třetí místo.

K aktivitám oddílu rovněž patří každoroční tenisové turnaje pro žáky – prázdninový v červenci a mikulášský v prosinci.

Letos se prvně letního i mikulášského Turnaje účastnili i hráči hráčky pozvaných oddílů z Dolního Benešova a Opavy. V těchto turnajích nejde ani tak o vítězství ale o radost z pohybu konfrontaci s jinými družstvy. I tak se naši hráči a hráčky neztratili a obsadili přední místa.

Turnaj ve čtyřhře mužů pod záštitou společnosti ELTE ve které působí náš dlouholetý člen, zakladatel tenisového žebříčku v Chuchelné pan Václav Zahradník. Je třeba zmínit i velice oblíbený ISOTRA CUP, který se letos konal již po devatenácté a příští rok bude jubilejní dvacátý.

Nejen tenisem oddíl žije, a proto se velkou měrou podílíme na každoročním zabezpečení Sportovní slavnosti zejména na zajištění prodeje ve stáncích, pořadatelskou činností a úpravou okolí areálu TJ. Pracujeme na zvelebení tenisových kurtů, byly provedeny nátěry, dobudována tenisová zeď, úprava hrací plochy, oprava laviček za což je třeba poděkovat všem, kteří se o to zasloužili.

Závěrem tohoto krátkého ohlédnutí chci poděkovat všem hráčům, rodičům tenisové školy, sponzorům, obci Chuchelná za podporu, vstřícnost a pochopení a do Nového roku popřát hodně zdraví, klidu a pohody do další činnosti.

Za Tenisový oddíl – Jiří Kostřeba

ZHODNOCENÍ ČINNOSTI TO PŘI TJ SPARTAK Z.S. CHUCHELNÁ V ROCE 2022

Pro rok 2022 jsme v Plánu akcí připravili celkem 16 různých akcí, z toho 3 jednodenní autobusové zájezdy. Zbytek se týkal aktivit pořádaných v okolí Chuchelné. Bohužel v tomto roce se nám nepodařilo obsadit ani jeden autobusový zájezd. Myslíme si, že po tak dlouhé pauze, kterou způsobil v minulých letech Covid, a který se v menší míře stále vrací, nejsou naši členové příliš nakloněni k účasti na autobusových zájezdech. Některým členům nemusel vyhovovat termín, pro některé třeba tyto zájezdy nebyly dostatečně atraktivní. A tak se stalo, že zájezdy do Pulčinských skal (cekem 2 termíny) a na Helfštýn a okolí jsme byli nuceni zrušit pro malou účast.

Positivně však můžeme hodnotit účast na akcích pořádaných v přírodě v okolí naší krásné Chuchelné. Začali jsme „Tradičním pochodem k MDŽ“, kde nás asi 30 turistů zakončilo pochod lesem ve Zbojničce. „Výšlap do Rohova“ spojený s posezením u Komárků patří taktéž mezi oblíbené pochody a pravidelně se jej zúčastňuje minimálně 30 členů.

A když navíc na cestu svítí sluníčko, tak jako tomu bylo v letošním roce, tak je to paráda. V měsíci červenci jsme poprvé zařadili turisticko-cyklistický pochod do sousedního Borucina. Akce se konala v pátek odpoledně, a to, že přišlo cca 20 členů nás, členy výboru, mile překvapilo. Setkání u „Táboráku“ není zase až tak velká turistická akce, ale důležité je, že se scházíme ve větším počtu. Nejinak tak tomu bylo i letos. Na akci „Běh a pochod Chuchelnou“ nezapomínáme a taktéž jej zařazujeme do našeho plánu. Tady se naši členové zúčastňují jako pořadatelé. S účastí na pochodu je to už slabší, i když se každým rokem ti skalní účastníci. Neatraktivnější asi stále zůstává, co se účasti týká, náš podzimní „Burčákový pochod okolím Chuchelné“. Letošní 5. ročník se konal 1. 10. a zúčastnilo se jej minimálně 80 lidí. Trasu tohoto pochodu jsme nijak neměnili a na všechny po startu u závory, přes Brudek, u altánku a nakonec ve Zbojničce čekalo v našich provizorních stáncích malé občerstvení a samozřejmě burčák. Akce se jako každoročně vydařila

a tady bych chtěla poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě této akce. Připravit pohostění v lese, všechno tam dopravit a zařídit k naprosté spokojenosti všech účastníků – ještě jednou děkuji.

No a teď už jsou před námi ještě 3 akce – a to Pochod na Zlatou pstruží neděli, 27. 12. 2022 v 10 hodin od KD vyrazíme společně do lesa a na Silvestra se setkáváme ve Zbojničce, ale to už je individuální.

Na závěr tohoto zhodnocení bych chtěla všem popřát klidný advent, vánoční svátky a celý konec roku.

Za výbor TO Lejnarová Růžena

100 LET SPARTAKU

SPORT V CHUCHELNÉ V OBDOBÍ 1920–1945

Po připojení Chuchelné k ČSR v roce 1920 se naše obec stala obcí pohraniční s nově vzniklým celním úřadem a oddělením pohraniční finanční stráže. Začal příliv českých úředníků do obce. Z důvodu dlouhého německého vlivu na obyvatele naší obce hleděli všichni s nedůvěrou ke všemu českému. O sportovní a kulturní dění v obci, hlavně o rozvoj fotbalu, se starali na začátku 20. let minulého století hlavně mladí kluci starousedlíků, hoši z rodin Langrů, Postulků, Nevřelů či Náhlíků. Všichni byli organizováni v německém spolku Sportverein.

Početná skupina českých státních zaměstnanců se snažila nejrůznějšími osvětovými a kulturními akcemi pozvednout v Chuchelné český veřejný a společenský život. Mezi sporty, které prodělávaly v této době velký rozmach, patřil i fotbal. Výsledkem postupného sblížení místních obyvatel s českými přistěhovalci bylo založení českého sportovního a kulturního spolku pod názvem SPORTOVNÍ KLUB HRANIČÁŘ (SKH) SLEZAN CHUCHELNÁ. U zrodu klubu, který byl založen

1. 7. 1923, stál tehdejší velitel financů František Foukal. Prvním předsedou přípravného výboru byl místní občan Karel Oleják. Spolek však neplnil jen funkci sportovní. Patřil k němu také ochotnický divadelní soubor, který nacvičoval pro kulturní a společenský život v obci několik představení do roka. Výnosem zplnomocněného komisaře ČSR pro Ratibořsko dne 28. 3. 1924 byly schváleny stanovy prvního českého klubu v Chuchelné. Ustavující valná hromada SKH Slezan se konala 15. 4. 1924. Předsedou se stal František Foukal, jednatelem Jan Krmela a pokladníkem A. Čermák. V té době měl Slezan 59 členů. Jeho majetek byl vyčíslen na 200 Kč v hotovosti a 1853 Kč ve sportovních potřebách, tj. košile, kalhoty, boty a míče.

Jednota ČSL orla

120 Kč v hotovosti. V té době musela většina klubů přerušovat svou činnost kvůli nedostatku finančních prostředků, začala se projevat velká hospodářská krize. Ta se nevyhnula ani Slezanu, kterému nepomohly ani státní dotace. V roce 1925 ve výši 1200 Kč a v roce 1928 již 1500 Kč, které měly posílit vliv českých spolků na místní obyvatele. Sportovní činnost klubu, která byla většinou orientovaná na fotbal, byla několikrát přerušena. Na vleklou a špatnou finanční situaci reagovalo vedení Slezanu sloučením s kulturním spolkem, s místním odborem Slezské matice osvěty lidové dne 21. 8. 1936 a tím pádem svým zánikem.

V obci neexistoval jen fotbal. Již v roce 1924 vznikla zásluhou učitele Václava Šmída Čsl. jednota Orel, sdružení křesťanské sportovní a kulturní mládeže. Orel se však více věnoval kulturnímu dění v obci než sportování. Spolek hrál divadelní hry, které režíroval většinou V. Šmíd, uspořádal i své plesy. Jeho činnost trvala až do roku 1938. Podepsáním mnichovské dohody a tím postoupením pohraničních území Německu jeho činnost skončila.

Přibližně od počátku třicátých let byla v Chuchelné neorganizovaně provozována masová tělovýchova ve spolku „Sokol“. Cvičilo se hlavně v sále hostince „U Nevřelů“, kde bylo instalováno gymnastické nářadí. Sokol Chuchelná vznikl oficiálně jako pobočka Tělocvičné jednoty Sokol Kateřinky dne 25. září 1936. Starostou byl zvolen Miloslav Starošítk, statkář ze Strahovic, místostarostou Jindřich Rychlý a jednatelem Antonín Nedbal. Zásluhou Jindřicha Rychlého, řezníka z Chuchelné, obdržel Zemský úřad v Brně dne 23. 4. 1938 žádost o schválení stanov Sokola Chuchelná. Žádost byla odůvodněna tím, že byla v Chuchelné koupena nemovitost, budoucí sokolovna u nádraží, pro sportovní účely. Další sportovní činnost Sokola již neměla dlouhého trvání. Dne 9. 4. 1940 došlo k vymazání spolku ze spolkového katastru z důvodu, že územní změnou Chuchelné se Sokol Chuchelná stal spolkem, jehož sídlo leželo mimo hranice protektorátu. Na sport již nebylo ani pomýšlení.

Koncem léta 1923 několik nadšenců, snad z trucu, založilo podobný přípravný výbor SK Viktorie Chuchelná. Ten však nezaslal své stanovy klubu ke schválení a po několika měsících zanikl.

Odpovědí na vznik českého klubu bylo ustavení německého spolku, navazující na sportovní činnost Sport Vereinu ze začátku 20. let. Klub byl ustaven 4. 7. 1925 pod názvem Deutscher Sportverein Kuchelna, známý pod názvem DSV Kuchelna. Jejím předsedou se stal Josef Richter, místopředsedou Arnošt Návrat. Činnost tohoto klubu zanikla počátkem třicátých let. Společným hřištěm, na kterém hrála nejen mužstva Slezanu (I. mužstvo, II. mužstvo, dorost), ale i DSV svá utkání, byl pozemek, který sportovcům propůjčoval, přes místní zastupitelstvo, kníže Lichnovský. Toto hřiště bylo, dle pachtovní smlouvy, využíváno nejen Slezanem a DSV, ale také Jednotou Orla a místními hasiči – Freiwillige Feuerwehr. Místo je totožné se současným areálem TJ Spartak.

Počet členů klubu postupně narůstal a v roce 1928 narostl na 70 členů. Majetek vzrostl na 6720 Kč ve sportovních potřebách při

Sokolovna v roce 1939

Po skončení první světové války v roce 1918 docházelo ke znovuobnovování německých tělocvičných a herních spolků („Sportvereinů“), ve kterých se prováděly míčové hry „Schlagball“ (pálkovaná), „Faustball“ (hra míčem pěští) a „Tromellball“ (míčová hra s bubínkem). Nebyl problém zkoušet svůj um i v další rychle se rozšiřující hře zvané „Fussball“ (kopaná).

Již v září 1919 byla v Opavě založena severovýchodní župa, NOG - „Nordostgau“, která zastřešovala německé fotbalové kluby z oblasti bývalého severomoravského kraje. V této době vyvíjelo sportovní činnost na Hlučínsku přes dvacet německých spolků. Na podzim 1920, jako první klub na Hlučínsku, podal přihlášku k registraci do NOG SV Hilvetihof (Albertovec), který neměl své vlastní hřiště, a proto hrál a působil v Chuchelné. Jednatel se stal František Duda, zaměstnanec továrny na len v Chuchelné. Velkou zásluhu na provozování tohoto spolku měl kníže Lichnovský, který klubu pronajal pozemek na zřízení hřiště, ale pomáhal mu i materiálně a finančně. První písemná zmínka o SV Hilvetihof je ze dne 12. 9. 1920 na sportovním dni „vereinů“, který v Koberčicích, uspořádal SV Koberwitz. Zde byl zaznamenán výsledek utkání STV Deutsch Kravarn – SV Hilvetihof 7:2. V srpnu 1921 uspořádal SV Hilvetihof na svém hřišti v Chuchelné svou první sportovní slavnost. Dne 25. 9. 1921, v jednom z prvních mezinárodních utkání, porazil SV

Preusen 06 Ratibor 2:0 a zúčastňoval se hojně turnajů i zápasů s okolními kluby. Ještě v září téhož roku musel tento německý klub požádat státní správu o změnu stanov. Žádost nebyla úřady akceptována, protože stanovy nevyhovovaly „zákonům o právu spolčovacím“. SV Hilvetihof pokračoval i nadále ve své činnosti až do února 1922, kdy byla znovu podána žádost o změnu stanov, která nebyla opět ze stejných důvodů přijata. Mezitím 5. 3. 1922 zastavila technická komise NOG klubu činnost pro finanční pohledávky. Klub oficiálně již nevyvíjel činnost, jeho funkcionáři z důvodu jeho zadlužení o to ani neusilovali.

Po zániku S.V.Hilvetihof byla v roce 1923 snaha vytvořit v Chuchelné vlastní německý sportovní klub. Přes problémy s českými úřady byl klub ustaven až 4. 7. 1925. Předsedou tohoto klubu byl zvolen J.Richter. Technická komise NOG přijala dne 20. 4. 1925 přihlášku D.S.V. Kuchelna, který vyvíjel svou činnost nejen zápasy se Slezanem, ale hlavně s německými spolky, které v té době v okolí působily. Tento náš německý klub zanikl v červnu 1931. Po uspořádání velkolepé sportovní slavnosti za účasti mnoha německých klubů, při které utrpěl značnou finanční ztrátu, kterou nebyl schopen uhradit, přestal vyvíjet činnost... Tato skutečnost byla důvodem k zastavení jeho činnosti.

Druhým klubem v Chuchelné, který provozoval kopanou, se stal v roce 1923 SKH Slezan. U zrodu tohoto klubu stál František Foukal, který byl nejen vynikajícím brankářem I. mužstva Slezanu, ale také velice obětavým funkcionářem. Slezan hrál do konce roku 1925 jen přátelská utkání a turnaje. Kromě I. mužstva měl Slezan také II. mužstvo mužů i družstvo dorostu. Po zaplacení poplatku 200 Kč byl Slezan přijat v roce 1925 za řádného člena ČSAF a pro další

rok byl zařazen do mistrovských soutěží Slezské župy fotbalové. Aktivní funkcionáři Slezanu usilovali neustále o své vlastní hřiště. Několikrát požádali místní zastupitelstvo o přidělení pozemku pro vybudování vlastního hřiště, vždy s neúspěchem. Dokladem rozvoje fotbalu v Chuchelné bylo i zřízení odbočky v Bělé v roce 1927, kde klub vydal sportovní potřeby v hodnotě 2000 Kč. Od tohoto roku se I. mužstvo Slezanu pravidelně zúčastňovalo turnaje „O pohár zemského prezidenta Šrámků“ a to až do roku 1932, kdy se uskutečnil jeho poslední ročník. Od 1. 10. 1928 měl Slezan pro nezaplacení dluhu vůči SŽF zastavenou činnost. ČSAF na své schůzi dne 21. 12. 1928 škrtnula Chuchelnou ze seznamu svých klubů. V červenci 1930 podal Slezan žádost o znovupřijetí do ČSAF. SŽF tuto žádost doporučila a hráči mohli za svůj klub opět nastoupit. Vzhledem k tomu, že se Slezan přihlásil v půli roku, nebyl zařazen do žádných soutěží. Mužstvo se zúčastňovalo pouze turnajů. Od roku 1931 až do sezony 1934/35 hrálo opět pravidelně v mistrovských soutěžích SŽF. V roce 1932, kdy Slezanu patřila pomyslná druhá příčka mezi kluby Hlučínska, se jeho I. mužstvo zúčastnilo také nově vzniklé soutěže „Poháru hlučínských klubů“. Špatná finanční situace v klubu však zapříčinila, že jej SŽF do svých mistrovských soutěží již na podzim roku 1935 nezařadila. Krátce poté činnost fotbalového klubu zanikla. Mnoho hráčů I. mužstva odešlo za fotbalem do klubů okolních vesnic, někteří skončili s fotbalem úplně. Tím fotbal v Chuchelné na deset let ustoupil do pozadí.

SKH Slezan Chuchelná v roce 1924

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

Turistický klub Chuchelná ve Slezsku, z. s. existuje v roce 2022 už 31 rokem. V loňském roce zahrnovala členská základna 113 členů spolku. V roce 2021 řídil spolek výbor ve složení předseda Ing. Petr Horný, finanční hospodářka Jarmila Dolejšová, místopředseda Oldřich Vitásek a členky Anna Hahnová a Krista Quisová. Kontrolní komise zasedala ve tříčlenném složení – předseda Ing. Josef Kubný a členové Marie Jarošová a Vítězslav Zlotý. Informace a fotodokumentaci z našich akcí a činnosti lze nalézt ve vývěsní skříni u KD v Chuchelné. O naší činnosti a akcích spolku je rovněž, více než 20 let, vedena kronika. Po dlouhá léta se o ni pečlivě staral pan Jindřich Stejskal. Je velmi krásná a nyní „píšeme“ už její třetí díl.

Vloni připravil náš spolek svým členům velmi bohatý program, zahrnující prakticky celý rok 2022. A jak už je ve spolku po řadu let dobrým zvykem, mohli se našich akcí zúčastnit i nečlenové spolku – občané Chuchelné nebo i zájemci odjinud. Rádi mezi námi vítáme i nečleny spolku – pohodové lidi, zejména se zájmem o turistiku.

Členská schůze, která proběhla 30. dubna 2022 v KD v Chuchelné, měla tentokrát o něco slavnostnější ráz, i za účasti pana starosty obce jsme si připomenuli předěšlé 30. výročí vzniku spolku.

Osmidenní zájezd byl naší stěžejní akcí. Má v našem kalendáři po více než dvě desetiletí své pevné místo a patří do edice „Putování po českých aj. horách“. Vloni jsme navštívili oblast Národního parku Šumava a Boubín. Ubytování bylo v DM ve Volyni, kde jsme se i stravovali. Autobusem našeho dopravce, který nám byl po celou dobu k dispozici, jsme se dopravovali k jednotlivým naplánovaným výletům k prozkoumání krajinných, kul-

turních a technických zajímavostí oblasti. Prošli jsme se řadou naučných stezek, navštívili významná horská střediska – Kubovu Huť, Kvildu, Borovou Ladu, dále pak Jezerní a Chalupskou slať, Soumarské rašeliniště a pramen řeky Vltavy. Nejvýše jsme vystoupali do 1362 m. n. m. na vrchol Boubína, který je i symbolem Šumavy. Stojí na něm 21 m vysoká rozhledna. Rozhlédnout jsme se mohli z Alpské vyhlídky nebo z rozhledny v Česticích. Nečekaná, ale o to úžasnější, byla návštěva překrásného starobylého vyřezávaného Machova včelína v Krušlově, která byla

ještě umocněna výkladem pana majitele. V městě Lenora jsme obdivovali sklářské muzeum, historickou obecní pec na chléb a krytý dřevěný most na Vltavě tzv. rechle. Zajímavý byl i skalní útvar Čertův kámen a v Česticích křížová cesta a zámek. Také jsme zavítali do významných sídel oblasti – Vimperka a Prachatic. Ke kulturním památkám Vimperka patří hlavně zrekonstruovaný zámek, který se nám podařilo navštívit. O nádherném historickém jádru města Prachatic, které je městskou památkovou rezervací, jsme se více dozvěděli z komentované prohlídky s místním průvodcem.

Táborák se uskutečnil 13. srpna 2022. Sešli jsme se po roce zase v krásném prostředí areálu chaty Mysliveckého spolku v Chuchelné-Restě. Poseděli u ohně, opekli párky, občerstvili se, povykládali si zážitky z výslapů a zazpívali si s kytarou a také popřemýšleli co dělat v následném roce.

Jednodenní vycházky „po našem Slezsku“ opět slavily úspěch. Spolek jich pro členy i ostatní zájemce, kteří se našich procházek mohou zdarma zúčastnit, uspořádal nakonec neuvěřitelných patnáct: 1. Jakubčovice – rozhledna Šance – Kalvárie – Hradec n. Moravicí ► 2. CHKO Po-

odří – Studénka – Sněženská ► 3. Třemešná – Liptaň – rozhledna Strážnice ► 4. P. Polom – údolí Setiny – Honův mlýn – Jakubčovice ► 5. Kružberk – lesní bar Radost – cvičné skály – hráz – Lobník – Budišov n. B. ► 6. M. Albrechtice – Hraniční vrch – NS „S pohádkou ke Krtečkově studánce – Třemešná ► 7. Klimkovice sanatorium – NS Lesní park-Okluk – Vlčí kout – údolí Polančice – U Staré vodárny – Hýlov ► 8. NS Okolo Vřesiny ► 9. Olomouc-zahrady ► 10. D. Životice – Litultovice – Pilný mlýn – Choltice větrný mlýn – Litultovice ► 11. Bílovec – vodní

nádrž Bílovec – NS Údolím Jamníku – bitovské rybníky – Bítov – NS Zbyslavice ► 12. Jistebník – NS Kotvice s rybníky Kačák a Kotvice a s pozorovatelnou ptáků – Studénka ► 13. Ostravice zast. – Liščí stezkou – hotel Sepetná – Ostravice „Ráj dřevěných soch“ ► 14. Janské Koupele – Nové Lublice – Vlčí důl – Mladecko ► 15. Chuchelná – Pinkadélko – Brůdek opékání – Bolatice – Štěpánkovice. Tyto nenáročné jednodenní vycházky vedly ke spokojenosti všech účastníků členové spolku Vítězslav Zlotý, Krista Quisová a Marie Palyzová. Byl o ně velký zájem, a to jak mezi členy, tak i z řad nečlenů. Závěrem vyslovuji poděkování za podporu naší činnosti zastupitelům, radním i panu starostovi obce.

Ing. Petr Horný – předseda

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ CHUCHELNÁ, Z.S.

SHRnutí ČINNOSTI JSDH ZA ROK 2022

Loňský rok se v našem sboru nesl především ve znamení obnovy mladých hasičů. Začátkem roku jsme zorganizovali v místní základní a mateřské škole nábor dětí. Tímto jsme získali dostatečný počet dětí pro znovuotevření kroužku. Jarní příprava probíhala za mrazivého počasí v tělocvičně základní školy. Během sezony a v letních měsících jsme s dětmi trénovali na venkovní dráze, postavené nově v loňském roce. V kroužku máme úplně nováčky, co se hasiči-ny týče, a proto jsme započali zavádět nejprve mimo ligu, přesněji na čtyřech soutěžích Hlučinské ligy, tedy tzv. na zaučenou. Od září po sérii tréninků však začaly děti zavádět již jako součást ligy. Na úplné nováčky si nevedly nikterak špatně. Po šesti kolech si drží slušné pořadí a na jaře je čeká zbytek ligy. Snad se tedy bude dařit dále jako doposud. Nic z toho by se však neudálo bez pana Ludka Strnisky a jeho družky paní Jany Zavadilové. Ludkovy 20leté zkušenosti jako trenéra mládeže ve Strahovicích přináší ovoce a my jako sbor doufáme, že tomu tak bude i nadále.

Mimo dění

okolo dětí proběhlo mnoho okrskových aktivit. Mezi ně patří slavnostní otevření hasičské zbrojnice ve Strahovicích, výroční valná hromada 11. okrsku v Bělé, setkání starostů SDH a školení vedoucích mládeže v Těškovících. Mimo to jsme zorganizovali tradiční stavění máje. Akce se velmi povedla a dorazila spousta lidí, kterým děkujeme za podporu. V sobotu 8. srpna nás navštívili polští kolegové z družebního SDH v Roszkowě. Na programu byl odvetný souboj ve fotbalovém utkání. Ten jsme vyhráli, a tudíž je stav na zápasy 1:1. Jednalo se o velmi povedenou akci, kterou jsme zakončili podařeným útokem v požární disciplíně. Jako už každý rok jsme byli nápomocní při mikulášském jarmarku. Ke konci roku sbor uspořádal 9. 12. 2022 výroční valnou hromadu, kde jsme se se všemi členy podělili o události v uplynulém roce.

Štěpán Chrobacek – starosta SDH Chuchelná

SHRnutí ČINNOSTI JSDH ZA ROK 2022

Z pohledu zásahové jednotky proběhl rok 2022 vcelku klidně. Jednotka vyjela celkem k 25 zásahům, což je výrazně méně nežli minulá léta. Jednalo se o tři požáry, z nichž jeden byl taktické cvičení, dále šlo převážně o technickou pomoc, při které jsme nejčastěji odstraňovali popadané stromy, likvidovali bodavý hmyz a odstraňovali překážky z komunikací. Ve dvou případech byla provedena také ostatní pomoc v podobě asistence na kulturních akcích. K jednomu netradičnímu zásahu jsme vyjeli v měsíci červenci, kdy jsme byli povoláni k odchytu hada pod terasou rodinného domu. I přes všechnu činnost jsme v letošním roce prováděli pravidelnou přípravu a zúčastnili se různých specializačních kurzů. Příprava spočívala zejména v prodlužovacích pilařských a velitelských metodických zaměstnáních, či v kurzech sloužících k získání osvědčení nositelů dýchací techniky a k prodloužení platnosti osvědčení strojníků.

Na mnohých zastupitel-

stvech, ale i na školeních členů jednotky se v posledních letech vedly četné debaty o rozvoji hasičů. Zejména o vhodnějších prostorech pro zásahovou jednotku, kterou zřizuje obec Chuchelná a přidružený spolek dobrovolných hasičů. Řešili jsme otázku vhodnějších prostorů se sociálním zázemím, vytápěnými garážemi nebo zázemím pro školení jednotky. Jelikož přestavba současně hasičské zbrojnice by byla nereálná, co se místa a financí týče, došlo k domluvě mezi vedením obce a velitelem jednotky panem Patrikem Josefusem o vyhotovení projektové dokumentace k nové požární zbrojnici. Dokumentace je prozatím vyhotovena ve formě studie, ta sloužila k zařazení do žádosti o dotaci na výstavbu. Potrvá však ještě řadu let, než se tato stavba uskuteční.

Dokumentace na požární zbrojnici je zhotovena panem Ing. Radkem Malchárkem, který také projektovал novou požární zbrojnici ve Strahovicích. Chtěl bych tímto poděkovat jemu, vedení obce Chuchelná a panu starostovi Ing. Rudolfovi Sněhotovi za vstřícnost při jednáních a mnohých konzultacích při řešení projektové dokumentace a podání žádosti o dotace z Ministerstva vnitra.

Patrik Josefus, DiS. – velitel JSDH Chuchelná

MYSLIVECKÉ SDRUŽENÍ CHUCHELNÁ, Z.S.

MYSLIVECKÝ SPOLEK CHUCHELNÁ V ROCE 2022

Myslivci z Chuchelné na začátku roku ještě pocítovali dozvuky koronavirové epidemie, kdy jsme byli nuceni zrušit náš tradiční ples. O to více jsme uvítali, když se situace zlepšila natolik, že jsme mohli uspořádat jarní myslivecké hody, na které jsme se po dlouhé době sešli i s občany a mohli jsme jim nabídnout tradiční speciality z naší zvěřiny. Všem účastníkům děkujeme za návštěvu. Kromě standardní práce myslivců jako příkrmování v době nouze, starost o myslivecká zařízení a v neposlední řadě i průběrný odlov zvěře probíhal tak jako každým rokem. Další kulturní akcí pro širší skupinu lidí byla v tomto roce účast na pořádání Sportovní slavnosti ve spolupráci

s TJ Spartak Chuchelná. Spolupracujeme již druhým rokem a ta nese ovoce, jelikož pořadatelé jsme tak ulevili na kapacitách,

kteří takto náročná akce vyžaduje a zároveň jsme mohli opět poskytnout občanům a návštěvníkům akce speciality převážně ze zvěřiny. Další akcí, na které jsme se podíleli bylo Karasobraní na rybníku u naší chaty. Ve stánku při rozsvícení vánočního stromu jste si u nás mohli dát domácí hamburger. A na konci roku jsme uspořádali celkem 4 hony, z nichž první dva byly sice v listopadu, ale spíše to připomínalo babí léto a na zvěř jsme příliš nenarazili nebo se nám ji nepovedlo ulovit. Ovšem na hlavním honě se situace změnila, bylo mírně nasněženo a povedlo se nám ulovit 5 kusů černé zvěře i zajíce. Poslední hon se konal tradičně na Štěpána. Máme před sebou poslední měsíce do konce pronájmu honitby a budeme se rozhodovat, jak dál. Náklady spojené s myslivostí, hlavně cena pronájmu honitby, celková nálada ve společnosti a pokročilý průměrný věk členů MS nám začíná mírně vrtat hlavou. Doufáme, že se situacelepší.

Bc. Ondřej Lejnar

– místopředseda MS Chuchelná

POZVÁNKA NA PLES SPOLKU RODIČŮ PŘI ZŠ CHUCHELNÁ

Společenský ples

KDY: 27. ledna 2023 ve 20:00

KDE: Kulturní dům v Chuchelné

POŘADATEL: Spolek rodičů při ZŠ Chuchelná

VSTUPNÉ: 200 Kč

- ❖ zajištěno **občerstvení** a bohatá **tombola**
- ❖ k tanci a poslechu hraje skupina **“Primissimo”**
- ❖ taneční vystoupení žákyně 7. ročníku **Anety Segsulkové a Samuela Ponce**

I.R.G. K.M.B MUZEUM CHUCHELNÁ V ROCE 2022

Parádním startem pro klub byla velká vojensko-historická ukázka z 1. světové války, která se pořádala v lednu v polském městě Katowice. Dramatická ukázka trvající hodinu a půl byla nejen zajímavou podívanou, ale vyvolala ve všech silné napětí. Tento víkend byl pro nás výborným startem do nové sezony a akci jsme si náramně užili.

Druhá větší akce se konala 30. 4. 2022 v našem vojenském muzeu v Chuchelné, kdy jsme otevřeli brány muzea všem návštěvníkům. Provázeli proběhlo v dobových kostýmech a novinkou byla časová expozice a vystavení artefaktů z 1. světové války.

Teplý 4. červnový den proběhl na Hlučínsku ve jménu Prajzky rallye. Tento den pořádal Auto moto klub Kravaře sportovně orientační soutěž historických vozidel. Byl to jubilejní 20. ročník. Mohli jsme vidět spoustu historických vozidel, včetně našich členů oblečených do dobových a historických kostýmů. Naše muzeum se stalo jedním ze stanovišť, na kterém účastníci plnili zadané úkoly.

Dne 2. 8. 2022 se několik členů zúčastnilo v Polsku akce Festiwal kuchni polowych. Jednalo se o festival zaměřený na vojenskou polní kuchyni na frontě. Na akci bylo vidět hodně dobových kostýmů, techniky a samozřejmě jídla.

Dne 6. 8. 2022 večer se areál muzea v Chuchelné proměnil na letní kino. Promítali jsme filmy „Zátopek“ a „Hotel Transylvania“, bylo zajištěno i občerstvení.

V sobotu 3. 9. 2022 se konaly na muzeu v Chuchelné pivní slavnosti ve stylu Oktoberfestu. Členové provázeli v muzeu v dobových vojenských kostýmech. Na výběr byla ve stáncích spousta jídla a návštěvníci si mohli vybrat z mnoha druhů piv z celého světa. Vystoupila také cimbálová muzika Kubalovci, country kapela Kompromis a rocková kapela Germ.

Dne 28. 10. 2022 se v Darkovičkách uskutečnila vojensko-historická ukázka z dob Ostravsko-opavské operace v roce 1945, kdy Rudá armáda postupovala na Ostravu. Vidět bylo mnoho techniky na obou stranách a členové klubu si tuto akci náramně užili.

Dne 5. 11. 2022 se opět po roce otevřely strašidelné brány muzea v Chuchelné. Halloween na muzeu pořádáme již třetím rokem a tento rok jsme se inspirovali filmem Dead snow. Křik a pláč německých vojáků byl slyšet na kilometry daleko. Dynamické scény a děsivá atmosféra uvnitř muzea byla dokonalá.

Naše poslední akce proběhla dne 11. 11. 2022 v Luděřovicích. Na Den válečných veteránů se u kostela pořádala vojensko-historická ukázka na téma Ostravské operace. Podívat jste se mohli na dobové německé a ruské tábory vojáků, ale i na techniku všech armád.

Děkujeme všem návštěvníkům, kteří se přišli podívat do našeho muzea, zúčastnili se námi pořádaných akcí a hlavně těm, kteří nás celý rok 2022 podporovali. Těšíme se na Vás příští rok!

Miroslav Hrtus – člen KMB Chuchelná

MASOPUST

Po Vánocích nastává doba masopustu, doba radovánek, balů a draní peří. To bylo pro nás děti něco. Tatínek byl veselá kopa, byl u každé legrace spolu se svým bratrem Josefem. Nejen, že chodili s maminkou na plesy, ale dělali neorganizovaný kulturní program na všech akcích. Doma na půdě jsme měli starou komodu, ve které byly uloženy fraky, plátěné nosy, šaškovské čepice a spousta jiných věcí, potřebných k přestrojování. Stačilo jen slovo a vše se dalo do pohybu. Já jsem jenom koukala, jak se všichni oblékají, malují a dostávají do potřebné atmosféry. To byla pak plná kuchyně smíchu. Na jednom plesu dokonce jezdili oba dva na mém malém kole. Muselo být z dobrého materiálu, když oba udrželo. Bylo ještě po mém bratranci Alfonsovi Hříbkovi z Vřesiny. A **pochování basy** na konci masopustu se konalo samozřejmě vždy za jejich přítomnosti. To na marách nesli „troky (necky)“ otočené dnem vzhůru, přikryté plachtou, místo kroupky měli kbelík a v něm malířským štětku. Celé povídání začínalo to asi tak:

„Musíme tě milá baso pochovati, hrála jsi nám každou neděli až do půlnoci. Hrála jsi nám bugi, bugi, tango, polky, a my tancovali, i naše holky. Staří, mladí tě měli všichni rádi a taky všichni naši kamarádi. Pokropíme tě sifonem a koňakem, zorku ti dáme do huby až na věky amen. Teď se s tebou milá baso rozloučíme, a za šest týdnů se zase uvidíme.“

A zase lituji, že jsem text veršování neschovala. Tehdy to byly pro mě věci nepodstatné, až s odstupem času to však člověk vidí jinak.

Draní peří bylo pro děti ještě zajímavější. Dralo se v každém domku. Už před sezonou si musela hospodyně zamluvit sousedky, které měly pak napilno. Chodily od domku k domku a pomáhaly jedna druhé. Proto se musel termín vždy upřesňovat. Ty starší, které už nepracovaly, chodily už ráno, ostatní pak odpoledne a večer. Do kuchyně se pak přistavily stoly a židle. Chodilo vždy takových deset až patnáct žen. Pro nás to byly všechny četky. Neříkali jsme jim paní Zajíčková, Moravcová atd., ale četko Anno, četko Mariko, četko Franclo. Z půdy se doneslo peří, které se dalo do hrnců a postavilo na stůl. Všichni si vzali hrst peří a po jednom píru oddělovali peří od stopky. Peří dávali na hromádku na stůl a stopky, kterým se říkalo špiní, se házelo pod stůl. Tam, v tom špiní, si hrávaly děti a poslouchaly, co si četky povídají. To bylo nových informací. Někdy i takových, které nám nebyly úplně jasné. Prošla se celá

dědina a samozřejmě i přilehlé vesnice. Nikdo určitě nezůstal opomenut. Vyprávěly si zážitky ze svého mládí, o tom, jak pracovaly v Německu, co zažily ve válce. Mezi dřením se vždy udělala přestávka, všechny dostaly svačinu a nakonec večeri. Kuchyně zavoněla kávou a čajem, chléb se namazal lebevurstem (játrovkou), presvurstem (tlačenkou) a samozřejmě nesměly chybět plněné buchty. Tatínek topil, aby bylo že-

nám teplo a občas přidal taky nějakou povídačku. Znal jednu o kostlivci, který chodil pod okno prosit o své vnitřnosti například takhle: „O meine Lunge“ (O moje plíce). Vyprávěl to přitlumeným hlasem německy a ženy poslouchaly se zatajeným dechem. Když bylo napětí největší, tatínek bouchnul rukou do stolu, až všechny vyskočily. To bylo pískotu a smíchu. „Max, ty počepe“, tak potom tatínkovi hubovaly, ale jen tak, aby řeč nestála. Na závěr celého dření pak byla hostina, které se říkalo „pobaba“.

Ta byla bohatší než obyčejná večere. A pak se četky stěhovaly o dům dál. Peří se dávalo do připravených plátěných pytlíků, a pak se sypaly peřiny dětem do výbavy. Každé děvče muselo mít nejméně dvě peřiny, kluk alespoň jednu.

Než se ale dostalo na dření peří, musela se husa nejdříve vychovat. Vykrmit husu z malého housátka znamenalo pro hospodyni spoustu práce. Říká se, co je malé, to je milé. Tak taky kolem těch housátek všichni rádi chodí, ale když jsou z nich velké husy, už to je horší. A husy chuděry to neměly taky jednoduché. Husy se musely na peří dvakrát škubat. Maminka si husí hlavu strčila mezi kolena a začala. Vyškubalo se jí pěkně peří, které pak postupně dorostlo. I škubání bylo umění. Když se to přehnal, padala husám křídla. A když se husa chystala na pečínku, zažila další trápení. Zavřela se do chlívků a začala se vykrmovat. K tomu sloužily tak zvané „slížky“. Byly to šišky, které se vyráběly ze šrotu. To maminka zase sevřela husu mezi kolena, ale opačně než při škubání. Tělo stlačila a do levé ruky si vzala husí hlavu, prsty jí otevírala zobák a pravou rukou jí přímo do krku „slížky“ strkala. Chudák husa. Nakonec ji stejně zabili a pěkně vypečenou snědli.

Z knihy „Vzpomínky na Chuchelnou“ Regina Olejáková, 2005

STALO SE PŘED ŠEDESÁTI LÉTY

POVĚST O ZBOJNIČCE OD PANA ANDĚLÍNA KÜFFELA (*1928 †2012)

Zbojnička je název potoka, který protéká naší vesnicí přes rybníky na Restě a pokračuje v Polsku do řeky Psčiny, do Odry a následně do Baltického moře. Dříve nesl název „Skalka“, podle majitelů domu č. p. 80 na ul. Říční, dnes dům Jany a Tomáše Kamrádových, vedle kterého potok teče. Ještě před třiceti lety to bylo nejvíce záplavové místo v obci.

Tento oficiální název „Zbojnička“ dostal přesně před šedesáti lety dne 24. 1. 1963. Praméní v lese mezi Chuchelnou a Bolaticemi, blízko železniční trati. Místo pramene je označováno jako nejnižší bod Chuchelné a říká se mu Zbojničí jáma. Někdy se také užívá pojmenování „pinkadélko“ nebo „alalapint“.

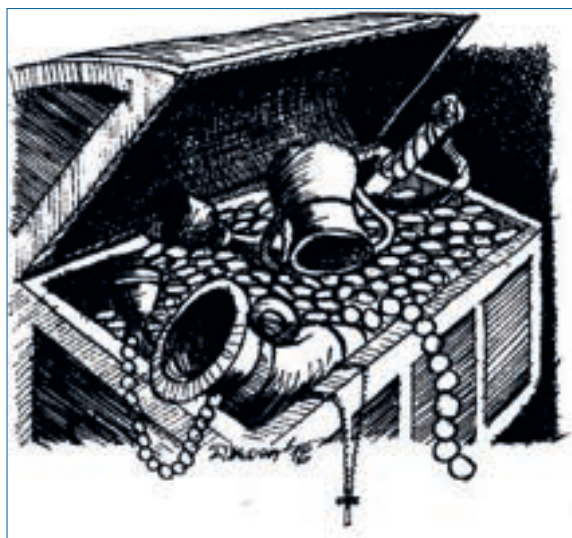
Pověst o názvu Zbojničí jáma pochází již z 5. století. V té době se začala rozpadat Říše římská,

ská, která dosahovala až k Dunaji. Začala se vytvářet království a knížectví, vznikla Velkomoravská říše sahající až po Wroclaw. Mezi panovníky se začal rozvíjet živý obchodní ruch, docházelo k výměně zboží. Hlavně šlo o zlato, měděné předměty, hedvábí, jantar, kůži a podobně. Také se dovážely hospodářské plodiny, sůl, víno a další. Kdo však neměl zboží na výměnu, musel platit penězi. Kupci se pohybovali po známé jantarové cestě, která vedla Moravskou bránou, úžinou mezi Beskydy a Jeseníky. Zločinu se daří v každé době a nebylo tomu jinak ani tehdy. Z odpadlých rytířů a vojáků se rekrutovali muži chtiví po zbohatnutí, nebylo jim cizí ani násilí. Těm se začalo říkat zbojníci. Přepadávali povozy a celé družiny, které o vše oloupili a pak zboží prodávali, aby si tak zajistili živobytí. Ukrývali se v lesích a jednou z takových lokalit bylo také výše zmíněné údolí. Tradovalo se, že místnímu obyvatelstvu neubližovali, výjimkou bylo jen období, kdy se ruch na cestě omezil. To pak zbojníci navštěvovali hospodářské usedlosti, aby si odvedli nějaký dobytek a zajistili si tak obživu. Škodu údajně později uhradili. Pro svoji bezpečnost měli loupežníci únikové podzemní chodby, jedna byla pro koně a druhá pro mužstvo. Ta chodba pro mužstvo ústila na pozemku pana Otlíka č.p.80. Jako kluk jsem tam často chodíval a starý pan Otlík nám ukazoval na zahradě propadlinu a jednu jámu jako pozůstatky únikové chodby. Zbojnická jáma v Chuchelné byla jen malé předsunuté postavení. Jejich hlavní sídla byla místa v hlubokých lesích Oderských vrchů, Jeseníků a Beskyd, odkud byli řízeni a tam odevzdávali naloupené zboží a peníze. Tehdejší vrchnost proti nim tvrdě zakročovala, jejich úkryty byly časem vypátrány a zničeny. Zbojníci, kteří utekli, si hledali bezpečná místa zase někde jinde. Velká část zbojníků padla za oběť tatarským nájezdům, konec zbojníků a loupeživých skupin ukončila až 30letá válka (1618–1648). Vesničané si o jejich přítomnosti vyprávěli přes generace, a tak se tyto pověsti zachovaly až do dnes.

Název „pinkadélko“ nebo „alalapint“ vzniklo takto. V osmdesátých letech 19. století se začala stavět železniční trať Opava – Racibórz přes Chuchelnou, která v lese vede právě přes střed Zbojničí jámy. V té době byla cesta na Albertovec a do dalších vesnic jedinou spojovací cestou z vesnice tímto směrem. Tato cesta se křižovala s novou železniční tratí. Podle tehdejších předpisů tam musel být železniční zaměstnanec, který při projíždění vlaku červeným praporem zastavil provoz na cestě, byl to tzv. hradlař, který nahrazoval závory. Jelikož tam musel být po celých 24 hodin, postavili pro něj malý strážní domek. Protože do vesnice to bylo daleko, byl zde zajištěn zdroj vody právě ze Zbojničky. Stavitelé domku to vyřešili tak, že v domě dva metry nad podlahou umístili vodní nádrž, do které se voda čerpala z tohoto potoka. Elektrický proud zde nebyl, proto zde bylo instalováno samočinné čerpadlo, tzv. „trkač“. Ten musel být umístěn pod vodní hladinou, aby voda do čerpadla mohla vtékat. Při tom trkač vydával zvuky, připomínající určitý takt – alala – znamenalo, že se vzdušník zaplnil vodou a – pint – to byl zvuk, který otevřel klapku a voda vtékala do nádrže. Tento mechanický stroj pracoval nepřetržitě padesát let zdarma a bez energie až do konce 2. světové války. A možná, že kdyby nebyl válkou domek zničen, pinkadélko by fungovalo dodnes. Ti, kteří o tomto mechanismu nevěděli, si zvuk vysvětlovali tak, že zde straší popravení zbojníci. Místu, kde stával strážní domek, se ještě dnes říká podle příjmení hradlaře „U Bulendy“.

Napsal Andělín Küffel dne 11. 3. 2001

Z tržiště v městečku se ozývalo hlasité vyvolávání a smlouvání. Hrnčíři nabízeli hrnce, řezbáři dřevěné lžice a cukráři sladkosti. Slunce ještě nezapadlo, ale někteří kupci už nakládali zboží a znepokojeně odjížděli. Mezi lidmi se totiž rozšířila zvěst, že se krajem potulují zbojníci a přepadávají. Zda to byli vojensší zběhové nebo jen chudí přivandrovalci, to nikdo nevěděl. Od fojta se pak lidé dověděli, že zbojnická družina přitáhla odněkud z kraje vysokých hor a vrchnosti je dobře známa. Zbojníci, kteří ve skutečnosti byli jen synové utlačovaných sedláků, se přesouvali od lesa k lesu a nikdy se nevědělo, kde se objeví příště. Jednou je viděli u Opavy, pak v hájeckých kopcích a o měsíc později už byli za řekou, v lesích u Chuchelné.

Družině pěti mužů velel Ondráš, po jeho boku mu věrně stál jeho zástupce a druh, Juráš. Měli své tajné skryše, místa k přespávání a také svá znamení. Mezi sebou se domlouvali hvízdem píšťalky. Délkou a počtem hvízdnutí ohlašovali útok, varovali před nebezpečím nebo dávali povel k ústupu. Příležitosti

k okrádání se jim nabízelo mnoho, mezi vesnicemi a trhovými místy jiné spojení, než pěšky nebylo. Obchodníci byli nuceni používat spojnici přes chuchelenský les a dál pokračovat přes Bolatice až k hlavním městským trhům. Povozy kupců byly v ohrožení hlavně v lesích, kde nebyli žádní svědci a stromy zbojníkům poskytovaly bezpečný únik a úkryt. Jejich přičiněním se i z bohatých kupců stávali žebráci.

K nemajetným lidem se však zbojníci chovali přátelsky a bohatě je odměňovali. Rozdávali jim z přebytku kradeného zboží a to po vlastním uvážení. Co bylo na kusy, s tím si poradili, ale na látku neměli žádnou míru. Ondráš ji vždy měřil podle délky vzdálenosti mezi dvěma lesními stromy. Zeptal se chudáka, kolik má dětí a podle jejich počtu mu naměřil látku. Míra „od dubu k dubu“ nebyla vždy stejná, někdy se rozdělili, někdy ne, ale záleželo jim na tom, jak o nich lidé smýšlejí. Juráš se občas v přestrojení vydal do vsi a každého se vyptával, co si o loupežnících myslí. Kdo pochválil, dostal odměnu, ale pokud narazil na kupce, bylo to jiné. Od něho slyšel jen nadávky, proklínání a přání trestu smrti. Za toto nelichotivé přání se brzy dostavila odplata. V lese zapískala píšťalka, na kupce se sesypali, ukradli mu boty, do bosých nohou narazili cvočky a musel před nimi poskakovat a tančit.

O podzimní trhy byl vždy velký zájem a v tomto období byli zbojníci stále na číhané. Dlouho se jim dařilo, ale když opadalo listí a les prořídl, únik nebyl tak snadný. Po jednom nepodařeném přepadení byl jeden z nich dopaden a za mřížemi měl čekat na výrok soudu. V šatlavě jej vyslyšali, bili, polámali mu obě nohy, ale on své kumpány neprozradil. Soudce slitování neměl a ortel zněl jasně: „Trest smrti oběšením!“ S vykonáním trestu moc neotáleli, měl být vykonán hned třetího dne. „Zbojník, který má polámané obě nohy, neuteče“, řekli si drábové a šatlavu moc nehlídali. Zvečera mastili karty, popíjeli víno a pak tvrdě usnuli. Na druhý den ráno, když šli pro vězně, šatlava byla prázdná. Ondrášovi se totiž podařilo ukrást druha přímo pod nosem drábů a napolovic mrtvého a zmračeného ho odvést do bezpečí.

V lese, na místě zvaném „Brudek“ žila v chatrči stařena. Zнала byliny, zaříkávala, čarovala, chodila do bažin a nebála se zlých duchů. Pověřiví lidé ji ze vsi vyhnali, ale mnozí pak tajně u ní hledali pomoc. Ondráš o ní věděl, druha zavezl přímo do chatrče, dobře ji zaplatil a přikázal ho uzdravit. Raněného se jí podařilo přivést k životu, ale polámané nohy léčit neuměla. Nohy špatně srostly, zbojník neuměl pořádně ani chodit, natož utíkat. Co s ním? Ondráš rozhodl takto: „Sedneš si u kraje cesty a budeš žebrat! Oči máš dobré, tak se jen dívej a kdykoliv se přiblíží kupci se zbožím, dej znamení! Tady máš zbraň a píšťalku!“

Chromý lupič seděl den co den u cesty a čekal, kdo mu do klobouku přihodí groš. Jednou k večeru šel okolo dobře oděný pán. Mrzáčka se mu zželelo, sáhl do měšce a štědře ho obdaroval. Zbojník viděl plný měšec, ozvala se v něm duše loupežníka, vytáhl zbraň a vystřelil. Kulka šla však mimo, a to se mu stalo osudným. Dobře stavěný pán lehce přemohl mrzáka, povalil ho na zem, vzal mu zbraň a ruce svázal opaskem. Prohledal mu kapsy a našel píšťalku. Nemusel dlouho přemýšlet k čemu slouží a v hlavě se mu zrodil plán. Loupežníci se stanou obětí vlastní vynalézavosti. Stačil jediný den a les obklíčili drábi s pomocníky. Skryli se za stromy a jen čekali, až loupežníci sami padnou do pasti. Zapískali jednou krátce, nikdo se neobjevil. Zapískali dvakrát po sobě, z lesa se vynořila skupinka mužů v čela s Ondrášem a Jurášem. Zaskočení útokem se nedokázali ani bránit, tři zbojníci přesile podlehli. Ondráš s Jurášem však jako zázrakem unikli. Oba pak zmizeli z chuchelenských lesů a už nikdy se zde neobjevili.

Krátce na to se šířily zvěsti o místě zvaném „Zbojníčka“. Někde ve svazích prolákliny je tajný vchod do jeskyně loupežníků a v ní leží pytel peněz. Když jde někdo o pašijové neděli okolo, vchod se otevře a může vstoupit. Nesmí být ale hrabivý a část peněz tam musí nechat i pro ty ostatní. Pokud přijde do jeskyně člověk, který myslí jen na sebe, vchod se navždy uzavře.

S kamarádem Sergiosem

Moje první láska

Ve škole byla v přízemí recepce, kde jsme se střídali. Četnost zde byla tak jednou za školní rok. Byl poslední den prvního pololetí a já, jak bylo mým zvykem, jsem byl ve škole mezi prvními. V recepci měla službu má spolužačka Milada. Když jsem přicházel, pozdravil jsem ji a popřál příjemnou službu a šel dál. Zavolala mne, vrátil jsem se a ona mi vyprávěla, že již zítra odjíždí se svoji partou a přítelem na lyže do Beskyd. Popřál jsem jí příjemné prožití dalšího týdne. Na to mi odpověděla, že by raději zůstala ve škole. Nechápatě jsem se jí zeptal proč, odpověď zněla krátce: „Protože jsi tady ty...“.

Odjížděli jsme se Sterjosem vlakem na týdenní prázdniny, já do Chuchelné, Steri do Krnova, kde bydlel jeho bratr s rodinou. Týden uběhl jako voda a jsme zase zpět v Brně. Ve škole se zase přednáší, kreslíme náročné práce na výkresy formátu A3. O velké přestávce chodí někteří mí spolužáci před školu do parku Lužánky kouřit. Jdu tam s nimi, i když jsem nekuřák. Přichází Milada a chce, abych jí večer doprovodil do kina. Přemýšlím o této výzvě a nakonec říkám „ano“. Doma pak přemýšlím, co jí budu říkat, nikdy jsem ještě s žádnou ženou nebyl. Ale co, jednou to stejně musím zkusit, nebudu nic slibovat... Večer mé první setkání, rande začíná. Jdeme vedle sebe, kupují lístky, sedíme vedle

sebe, je tu něco, co jsem doposud nikdy nepoznal. Vycházíme z kina a je tu první otázka, mám, nemám, první políbení, nic moc. Ona mne laskavě utěšuje a říká: „Myslela jsem si, že ty máš již velké zkušenosti s děvčaty, všechny holky ve třídě po tobě pokukují“. Jsem vždy pravdomluvný, je to lepší než říkat něco, co není pravda. Říkám, že jsem se do této chvíle s žádnou ženou nikdy nelíbal... Stejně mi dlouho nevěřila... Asi po týdnu se stalo, že nepřišla do školy. Měl jsem zapsáno v paměti telefonní číslo k nim domů, v kapse 25 haléř na neomezené volání a kousek od našeho domu telefonní budku. Ozvala se její maminka a sdělila, že Milada upadla a zranila si oko, přijde do školy, až se uzdraví. Po několika dnech byla zase ve škole a po nějaké době mi řekla, že její přítel neunesl rozchod a dal jí ránu pěstí do oka...

A tak šel čas, v době volna se touláme v okolí Brna, večer ve studentské kavárně Bílý krokodýl, pak domů. Byl první máj, lásky čas, hrdliččin zval ku lásce hlas, kde borový zaváněl háj... Ne bylo tomu tak, ale trochu později, kde naše první milování přikryl večerní soumrak vůní šeríku a jasmínu. Jen vzpomínky nám zůstanou, kdo ve vzpomínkách žije, dvakrát žije, řekl nejmenovaný filozof.

Jsou zde velké prázdniny, loučení, sliby. Odjíždím na svém milovaném kole – Rousínov, Vyškov, Prostějov,

Olomouc, Šternberk, Dvorce, Opava a konečně doma. Asi 180 kilometrů, tachometry tehdy neexistovaly. Na našem dvorku táta zapřahá krávy do postrojů, vítají mě doma. Jedeme do areálu RÚ, kde táta posekal louku, usušil seno a je potřeba je sklídit a uložit na zimu. Dovezeno, uloženo na patro nad humnem, zameteno a já se mohl umýt. Doma nemáme ani vodovod, ani studnu. Nejbližší s ruční pumpou je asi 50 metrů, nejdále starobylá studna s nezávadnou vodou u pana Olejáka, asi 200 metrů. Každý den v roce bylo třeba donést spoustu vody na vaření pro lidi i dobytek, na praní, umývání i úklid. Na dvoře byla plechová vana, tu jsem naplnil, svítilo na ni slunce, které jí vyhřálo, a já se vykoupal. V Brně jsme chodili do městských lázní dvakrát týdně pod sprchy, 3 Kč včetně malého ručníku a maličkého mýdla. Nyní jsem čistý, prach ze sena i silnice je pryč. Vodu jsem použil k zalévání stromků a keřů na naší zahrádce. Zbývá několik dnů do začátku prázdnin, pomáhám doma rodičům, abych alespoň trochu odčinil dlouhou nepřítomnost. Odjíždím na kole do Opavy na OÚGK, kde se přihlašuji na měsíční, povinnou brigádu v oboru geodzie. Je mi určena lokalita mezi Martinovem a Děhylovem, kde se má vystavět vodní nádrž na řece Opavě, která bude sloužit k rekreaci obyvatel nedaleké Ostravy. Na místo setkání přijíždím do obce Martinov, kde již čeká vedoucí měření. Naše práce končí za tři týdny a přesunujeme se do obce Žimrovice, kde se počítá s podobnou stavbou

hráze na řece Moravici. Všude jsem dojížděl denně na kole. Nejméně mě lákal rovinatý úsek Opava – Hradec nad Moravicí, kde povrch tvořily kočíí hlavy. Po několika dnech jsem byl vedoucím požádán, zda bych si brigádu neprodloužil. Rád bych, ale byl jsem již unaven. Ke konci týdne si vyšel vedoucí na rekognoskaci terénu v oblast serpentýn v úseku Domoradovice – Žimrovice. Ponechal mě a jednu z místních figurantek na místě, kde jsme měli věci. Seděli jsme naproti, každý pod jedním stromem. Já vzpomínal na svoji lásku a díval se do údolí. Podíval jsem se mimoděk na svůj protějšek, měla oblečeny kraťasy, kratší již nemohly být, knoflíky lásky na její košili neplnily svou zapínací funkci, byl to rozkošný pohled. Na tuto výzvu jsem nereagoval, nemohl jsem zradit svou lásku. Vstal jsem a tu jsem si všiml, že knoflíky již plní svou obvyklou úlohu. Uslyšel jsem, jak říká: „Tak to se mi stalo poprvé...“ Skončila má povinná brigáda, byly žně, výmlat obilí, neděle naplněna cyklistikou a čekáním na konec prázdnin. Do Brna odjíždím o dva dny dříve. Za nějakou dobu začíná strojírenský veletrh a naše škola byla určena jako ubytovna. Kdo byl z Brna a okolí, bude zařazen do zeměměřičských prací zde a v blízkém okolí. Zůstal jsem v Brně, dopoledne práce na různých geodetických pracovištích, odpoledne, soboty a neděle volno. Brigády se dělaly dobrovolně a bezplatně.

A zase ten čas, plyne sám, nejde zastavit, nejde vrátit, ani jedna minuta našeho života se nikdy nebude opakovat. Zase je podzim, zima, jaro, škola pomalu končí. V květnu závěrečná práce v obci Kozlany, místní JZD. Týden měření, pak v Brně týden výpočtů, nákresů a konečná písemná zpráva. Vypůjčil jsem si psací stroj a zprávu jsem napsal. Závěrečná maturita jen z odborných předmětů, to je geodézie, topografie a obhajoba terénní práce. Vše je hotovo. Žádný večírek se nekonal. Poté, co jsme dne 6. 6. 1960 obdrželi vysvědčení a písemné „umístěnky“, jsme ještě asi půl hodiny postávali u školy a pomalu, ale jistě se loučili...

Po několika dnech balíme Sterios i já naše věci do kufrů, ty odnášíme do nedaleké pošty, končí etapa mého putování. Domů dojíždím za několik dnů na mém milovaném kole, cestu znám, naposledy doplňuji láhve vodou v obci Ondrášov. Jsem opět doma. Mám před sebou další etapu života, základní vojenskou službu. Jelikož se neví, kdy nastoupím, jsem zaúkolován na krátkodobé práce. Už jsem obdržel povolávací rozkaz. Sokolov, nástup 2. 11. 1960. Loučím se se svoji první studentskou láskou. Její neustálé: „Budeš mi věrný?“ Ano, budu, u mě po všem, co jsem prožil, nic nemožného. Její maminka, která někdy zaslechla její vzlyky, říkala: „Jenom, abys ty byla věrná...“. Odjíždím domů do Chuchelné, loučím se s rodiči, táta mě ostříhal „na ježka“. Oblékl jsem si teplákovku, jak bylo nařízeno, na nohou plátěné cvičky, něco jídla do ranečku, povolávací rozkaz jako jízdenku s dokladem totožnosti. V Praze několik hodin čekám, pak přes Plzeň do Sokolova.

Jsem po lékařské prohlídce, očkování a přidělení oblečení vyfotografován a zařazen na velitelství pluku. Byla to prý výhra, říkali mi mazáci, kteří asistovali u vystrojování. Později jsem jim dal za pravdu. Fyzičku jsem měl z civilu dobrou, vážil jsem 59 kg a měřil 172 cm. Shyby, kliky, šplh na laně bez přírazu, běh na 3 km, zrychlený přesun na 10 km, z toho 3 km v masce, vše jsem bez problémů zvládal.

Po měsíci odvoz do Plzně, poddůstojnická škola, tvrdý drill. Když mám chvíli, píši dlouhé dopisy plné vzpo-

mínek, naděje a lásky. Odchází jaro, přichází léto, dopisů od M. pomalu a jistě ubývá, jsou kratší. Za dobu mé vojenské služby jsme se viděli 3 krát. Dostávám opušťák a jedu do Brna. Dva dny června trávíme spolu. Cítím, že to není to, co bývalo. Napadají mne verše K.J.Erbena: „Běží časy, běží, všechno sebou mění, co nebylo přijde, co bývalo není...“. Je pondělí, můj vlak odjíždí po obědě. Na nádraží vidím svoje spolubojovníky z Plzně, kteří stejně jako já byli na opuštětku, nyní se loučí se svými slečnami. Trochu závidím, loučím se s nádražní budovou a Brno zůstává v nedohlednu. Vracím se do Plzně. Mám zde velmi dobrého kamaráda Mirka Tupého z Prahy, pracuje ve Stroj importu, cestoval po různých zemích a o ženách toho ví daleko více než já. Svěřuji se mu a on odpovídá: „Ty jsi vyšplhal na nejvyšší vrcholek jabloně, kde rostlo v té době nejkrásnější jablíčko, které tě přilákalo. Teď s tím jablkem padáš na zem, a to jablko opouští tvou dlaň a padá mezi ostatní spadaná jablka. Už nikdy nehledej to, co jsi tak dlouho držel ve své dlaní, bylo uvnitř červivé. Vezmi další, ochutnej a sám poznáš, že chutná jinak. Jednou najdeš to pravé a budeš šťastný“.

Čas a zase ten čas, vracím se do Sokolova, přichází kratičký dopis, konec našeho vztahu. Odpovídám a žádám vrácení mých dopisů. Za několik dnů přichází balíček, sedím na světlici a do kamen vhazuji jeden dopis za druhým. Posílám poslední dopis začínající slovy: „Dívce, jež byla příliš sama...“ Chodím s kamarády

do Hornického domu, kde se každou sobotu schází spousta mladých lidí a bezpočet děvčat i ze širokého okolí. Sedím u stolu a dívám se na tančící páry. Já netančím, nic mi to nikdy neříkalo, ani teď neříká...

Starší kamarádi, mazáci, mě informují o tom, že tady děvčata nejsou „košer“. Okolí Sokolova také nic moc. Všude prach z hnědohelných dolů, barevné pruhy na zemi z chemičky, dále nedaleká elektrárna Tisová... V kasárnách se nenudím, stříhám vlasy svých spoluobojovníků, přicházejí i důstojníci, u mne se platí kolik, kdo dá. Jednou jsem byl zavolán k veliteli pluku, který měl problém se svým kukučem. Byl to urostlý muž a jeho problém byl ten, že před dvěma dny si nechal manželkou zastříhnout vlasy v zátylku. Vlasy našeho velitele byly černé, řídké a tenké, to nejhorší, co pro holiče existuje. Na rovinu jsem mu sdělil, že se pokusím, ale výsledek je nejistý. Měl jsem jen chudou výbavu, dva ruční strojky, vynikající nůžky značky Solingen, tři hřebeny a dvě břitvy. Dal jsem veliteli kolem krku ručník a pomoci nůžek a hřebenu jsem velmi jemně do ztracena měnil jeho „nepovedeného Havla“. Stejně jsem upravil i ostatní jeho vlasy na hlavě. Podal jsem mu zrcadlo, byl spokojený. Dostal jsem od něj 10 Kč. Od té doby jsem byl jeho dvorním holičem a stříhal všechny

na štábu. Postupně jsem se dovybavil dalším náčiním. Za hlavu vojáka jsem oficiálně dostával 55 haléřů, kdo nechtěl být vysoko ostríhán, dal mi nějaký peníz do kapsy pláště...Stříhání jsem provozoval, až na výjimky, ve svém volném čase.

Jednou mě velitel zavolal s nabídkou na zdokonalení mého „umění“, tří-týdenní praxe na pracovišti Kadeřnického učiliště v Karlových Varech. V provozovně je paní vedoucí, hezká čtyřicátnice, dále sedm mladých děvčat. Zákazníků je dost, paní vedoucí na mě zpočátku dost dohlížela, ale když poznala, že mi to docela jde, tak mi radila jen sporadicky u „problémových hlav“. Paní vedoucí, jako jediná, odcházela každý den na oběd. Již druhý den mého působení se děvčata osmělila a po odchodu vedoucí na oběd zamkla provozovnu. V těch krásných časech ženy nenosily punčocháče. Krásné slečny mě obklopi-ly, chichotaly se a najednou jsem byl na podlaze a ony nade mnou. Pod bílými plášti bylo něco neskutečného a tolik, že se mi zatočila hlava. Žádný kankán není tak sexy, jako ta sexy krása, kterou jsem viděl zcela zdarma. Nakonec jsem si vybral dvě. Byly to sestry narozené v jednom roce a bylo jim 17 let. Bydlely u svých rodičů na náměstí v Sokolově, já jim říkal „slečny z náměstí“. Byly krásné, všu-

de jsme chodili spolu. Časem jsem poznal, že tato jablka nesplňovala to, o čem jsem zatím jenom snil. Určitě se do nich zakousne ten, kterému budou chutnat...

Byl konec května, požádal jsem o řádnou dovolenou, to je 10+3 dny na cestu + 3 dny za „vzornou službu“. Do Chuchelne přijíždím ranním vlakem, je hrozná zima, břízky okolo tratě se ohýbají nočním sněhem. Jdu po chodníku k naší chaloupce, maminka vytírá betonové zápraží, se slzami v očích mě vítá doma. Moje sestra Marie Marta je vdaná, jejím manželem je Konrád Mušálek, bydlí v podkrovní světničce. Vcházím do kuchyně, zde je postýlka, u které sedí táta a dívá se na holčičku jménem Dagmar, je to dcera mé sestry. Když Danuška měla šest týdnů, snesla ji má sestra dolů a říká mé mámě: „Na, oto ju maš“ a nechala ji v opatrování mých rodičů. Sedíme u stolu a při snídani si spolu povídáme. Neříkám jim všechno, ale nikdy nelžu... Na otázku, co ta tvoje odpovídám, že tam někde již slunce zapadlo za obzor a doposud to právě ještě nevyšlo, aby mě zahřálo... Danuška je velmi roztomilé děťátko. Beru ji s sebou v kočárku na vycházky. Asi za dva dny přišly k nám dvě mladé ženy. Táta s maminkou mi představili dvě sestřičky z RÚ, které ošetřovaly mou maminku, když před několika měsíci byla nemocná. Prohlížím si je, od paty přes krátké sukýnky a přiléhavá trička. Jsou hezké, co je asi přivádí do našeho chudého domečku? Po asi hodině odcházejí a domlouváme schůzku u brány RÚ příští den odpoledne. Jak bylo domluveno, jsem na místě, kde čekají tři sestřičky. No, nevádí, jdeme po silnici směrem do Píště, míváme osadu Resta, rybník a jdeme lesem dál na odbočku na kaštanovou alej. Cestou si povídáme o všem možném, už nejsem ten plachý, nepolíbený chlapec. Na konci kaštanové aleje u mohutného dubu je nově postavený posed. Slečny jedna za druhou šplhají pomalu nahoru a podvečerní vánek jim čechrá sukýnky, mládí a krása. Huberte, pozor, jsou ve věku jako ty, chtějí se vdávat... jako poslední vystupují na plošinu a vidím, že sedí každá v jednom rohu. Tímto gestem mi říkají, můžeš si jednu vybrat, přisedni si k ní... Vím,

Svatba mé sestry Marty

kerou si vyberu, chvíli je nechávám v nejistotě, potom přisedám k Šárce. Je hezká, milá a mluví nejméně ze všech. Pomalu jdeme zpátky do vesnice, den se již nachýlil. Před branou RÚ stojí hlouček mláďenců, prohlíží si nás. Jedna měla na hlavě moji vojenskou čepici, druhá mé sako a Šárka můj opasek. Můj soused Richard Herudek se mě ptá, se kterou chodím, nechápavě se na něj podívám a říkám něco ve smyslu „zeptej se slečen“. Den po dni, večer po večeru, užívám si volna a svobody. Loučení na nádraží v Děhylově, tam má Šárka prarodiče. Nic si neslibujeme, ponecháme náš „vztah“ náhodě. Vracím se do kasáren a za týden odjíždím vlakem do Popradu, odtud gazíkem do vojenského prostoru u Kežmaroku k vojenskému oddílu zeměměřičů na výpomoc. Seznamuji se s našimi šéfy i ostatními. Jde tu o silničku s množstvím zatáček, které mají příliš malý rádius a nevyhovují současné vojenské technice. Tedy zaměřit, vypočítat a vyhotovit celkový elaborát projektu. Vojenští inženýři přijíždějí v pondělí večer, odjíždějí v pátek po obědě. Po celou dobu jsme volní, jsme čtyři, máme gazík, na který je tolik benzínu, kolik je km na tachometru. Je překrásné léto, teplo, a tak jedeme např. do Bardějova, na Dukelský průsmyk, do Levoče či na Štrbské pleso. Tu si uvědomuji, že mé povolání je ve směru poznávání nových míst, zajímavostí a bezpočet lidí, se kterými při své práci při-

cháším do styku nesmírně zajímavé. Ke konci naší mise se kochám krásami Vysokých Tater a cestou na Hrebienok jsem potkal ženu, která se na mě podívala tak, že ač jsem ji neznal, slušně a s úsměvem jsem ji pozdravil a šel dál. Za chvíli jsem zjistil, že jde kousek za mnou, usedl jsem na lavičku u cesty, a světe div se, sedla si vedle mě. Jsem volný, tak co má být. Po chvíli slyším nezapomenutelnou větu: „Bertík, něhovor, lebo Ti uverím...“ Uverila.

Vlakem zpět, vojna se pomalu krátí. Kupuji si tmavomodrý oblek s vestou. Nová tehdejší móda, černé mokasíny, baloňák, soupravu košil, kravatu, ponožky, kapesníky a docela hezkou aktovku a náprsní koženou peněženku, také pár dárků rodičům a malé Da-

nušce. Odkud jsem vzal peníze? No přece z docela výnosného podnikání, holičství. Odchod do civilu je uspíšen a stanoven na 14. 10. 1962. Odjezd vlakem a opět jedna etapa mého života končí. Etapa docela poučná i bezstarostná.

Zase OÚGK Opava. O něco zvednutý plat na 1 150 Kč. Jsem přidělen do měřičského oddílu Ing. Losmana, práce v Ostravě v Mariánských Horách. Kancelář i ubytovna v bytovém starém domě naproti Novinářské ulici. Po několika dnech, když jsem byl zahrán do výpočtů velikostí parcel, jsem uslyšel, jak šéf vítá novou pracovníci. Otočil jsem se až tehdy, když jsem uslyšel ženský hlas. Podíval jsem se, vstal a podal ruku na uvítanou. Většina osazenstva byla z Opavy a okolí, a tak na noc odjížděli do svých domovů. Zde jsme zůstávali dva až tři. Já jsem zde přespával, neboť jsem doma byl více méně na víc. Nedá se nic dělat, musím si zvykat na nový život. Podzim studený, deštivý, pro zeměměřiče nic dobrého. V bytě bylo celkem teplo, topení plynové, koupelna s teplou vodou. Jídlo si každý obstarával sám. Jednoho dne jsem také odjížděl do Opavy a ve vlaku i mí kolegové bydlící v Opavě. Ve vlaku seděla i nová, mi zatím neznámá. Z nádraží jdeme na ubytovnu, kde má přechodný pobyt. Udělala večeri, kávu. Povídáme si a nějak zjišťujeme, že jsme si blízcí... Ach ta rána, jsou studená, nic neřešící vztahy, osude můj, kde jsi...? Hledání ztraceného času, pohlazení, která jsou z mé strany jen jako... Kolik jich ještě bude, než potkám tu pravou???

Hubert Návrat – Chuchelná

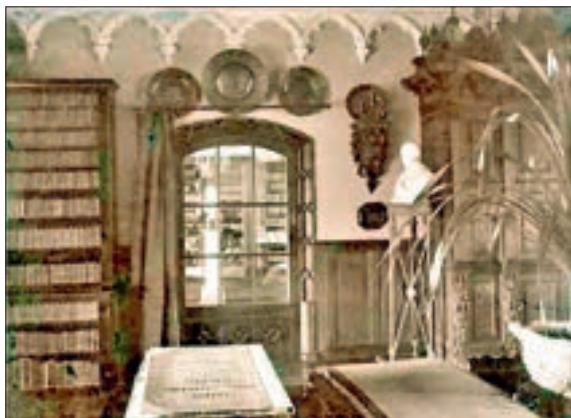

Červený zámek kolem roku 1940

přestavbou získal svůj charakteristický výraz. Od počátku 16. století procházel rukama několika zástavních pánů, posledním z nich byl Kašpar Pruskovský z Pruskova, jenž v roce 1585 získal zdejší zboží do dědického majetku a současně zahájil přestavbu hradního areálu na renesanční sídlo s okrasnou zahradou a lesoparkem. Do komplexu současných památkových budov s rozsáhlým parkem dnes patří Bílý zámek, za ním se tyčí tzv. Bílá věž a do areálu se vstupuje branou, která je součástí novogotického Červeného zámku.

František Leopold (1690–1742), poslední česky cítící Lichnovský, syn Františka Bernarda „svobodného pána Lichnovského z Voštic“, se v roce 1714 oženil s Marií Barborou z Werdenbergu. Jako třetí v pořadí z osmi dětí, se jim narodil Jan Karel Bohumil (1721–1788), budoucí císařský komoří a tajný rada u dvora Marie Terezie. Stal se dědicem rodového majetku, Oder a Chuchelné. 30. ledna 1773, po tajném vyjednávání u pruského dvora získal z rukou Fridricha II., krále pruského,

Zámecká knihovna

V únoru 1796 v západním křídle hradeckého zámku vypukl rozsáhlý požár. Přestože se kníže Lichnovský ihned odebral z Vídně do Hradce, započala rekonstrukce až v následujícím roce. Mladší bratr Karla Aloise, Mořic, podepsal smlouvu o provedení prací s krnovským stavitelem Janem Mihatschem. Zámek tím získal svou empírovou přestavbou svůj charakteristický výraz, renesanční průjezd byl zrušen, vstup přesunut do osy průčelí a doplněný sloupovým portikem. V severovýchodním nároží byl vybudován divadelní sál.

Byl to právě Karel Lichnovský, v jehož vídeňském paláci Ludwig van Beethoven zahájil svou životní dráhu a byl manžely Lichnovskými podporován. Podle tradice byl ubytován v druhém patře zámku severního křídla. Pravděpodobně, na objednávku knížete, byl v roce 1803 vyroben firmou bratří Érardů kladívkový klavír, na němž Beethoven hrál za svých pobytů v letech 1806 a 1811 na Hradci.

Zámek Hradec nad Moravicí

Hradecká ostrožna je trvale osídlena již od doby kolem 2000 př. n. l. Vlastní stavební vývoj areálu počíná slovanským hradištěm. Zámek Hradec nad Moravicí se nachází na severozápadním výběžku Nízkého Jeseníku nad soutokem řeky Moravice a potoka Hradečná. První zmínky o Hradci a jeho hradisku pocházejí z poloviny 11. století. Po požáru v polovině 13. století započal s velkou výstavbou nového gotického hradu král Přemysl Otakar II. Ve 14. století byl Hradec sídlem opavských Přemyslovců a správním centrem Opavského knížectví. V roce 1481 mu byl přiznán statut města, znak a právo trhu. Gotický hrad byl přestavěn na renesanční, posléze na barokní zámek. Empírovou

Hubertova světnice

svůj vysněný knížecí titul. Byl prvním majitelem hradeckého panství, které tak v roce 1778 přešlo na Pruskou knížecí rodinu Lichnovských z Voštic. Ve svých 36 letech pojal za manželku 15letou Karolínu z Athanu.

Karel Alois, 2. kníže Lichnovský (1761–1814), sám hudebně nadaný se oženil s Kristinou Thun-Hohenstein, oba byli žáky samotného Mozarta. Až do dnešních dnů se na Hradci zachovala bohatě polychromovaná skříň clavicembala z konce 17. století. Nástroj byl v majetku knížete Karla Lichnovského, původně umístěn v domě Lichnovských ve Vídni. S velkou pravděpodobností na tomto nástroji hrál sám Wolfgang Amadeus Mozart.

Spojovací koridor na Bílém zámku

Červený zámek

vstupní hala „Hubertova světnice“. Byla vybudována střední arkádová chodba a rohová věž v nádvoří. V roce 1874 byly zahájeny práce na tzv. novogotickém Červeném zámku architektem Alexisem Langerem z Vratislavi. V roce 1879 přebral řízení stavebních prací architekt F. Händel z Vymaru. Rozsáhlou proměnu hlavní obytné budovy doprovázelo rozšíření areálu o konírny, kočárovnu i hradební zeď. Rovněž okolí zámku doznalo změn, starý opevňovací systém byl zrušen, svahy vyrovnány a založen přírodně-krajinářský park vynikající kompoziční a dendrologické úrovně. V blízkosti zahradního traktu poté přibyla poslední stavba areálu, pseudogotická Bílá věž, jejímž realizátorem byl také F. Händel. Práce byly ukončeny v roce 1895. V interiérech Bílého zámku, na konci 19. století, došlo k posledním velkým úpravám některých interiérů. Renesanční klenba kuřárny byla obohacena přepychovou výmalbou, necková klenba o novorenesanční štukaturu. Zámecká kaple malbou imituje síťové zdívo.

Po smrti Karla Marii se stal novým zámeckým pánem Karel Maxmilián, 6. kníže Lichnovský, narozený v Křižanovicích. V letech 1912 až 1914 byl německým velvyslancem v Londýně. Se svou ženou Mechtildou, roz.d'Arco Zinneberg přivedl na Hradec výrazné postavy evropské kultury. Byli mezi nimi Karl Kraus, Rainer Maria Rilke, Pablo Picasso, Mark Twain či malíř Oskar Kokoschka. Manželé Lichnovští jsou první, kteří umožnili vstup návštěvníkům do své rezidence.

Vilém, 7. kníže Lichnovský, inklinoval, po vzoru svého otce, k britskému životnímu stylu. V roce 1936 se oženil s Etelkou Plachotovou, Slovenkou občanského původu. V roce 1945 opustil Hradec i se svou rodinou. Nejprve se uchýlili v Německu, posléze v Jižní Americe.

V květnu 1945 bylo panství konfiskováno ve prospěch československého státu a zámek záhy poté otevřen veřejnosti. Od roku 1978 probíhala generální oprava objektu a v současné době je jeho velká část přístupná návštěvníkům.

V držení hradeckého panství se vystřídal 8 knížat a hrabat Lichnovských v šesti generacích. Každý z nich byl individualitou mimořádného vzdělání, zájmů, schopností a vybraných styků. To vše napomohlo společensko-reprezentativnímu postavení hradeckého zámku i spektru a úrovni jeho sbírek. Vedle panovníků, hodnostářů evropských dvorů,

Bílá věž

Jedinému potomku Karla Aloise Eduardovi, 3. knížeti Lichnovskému, je v roce 1824 přiznán knížecí titul i v Rakousku. Felix Maria, 4. kníže Lichnovský, hrabě z Wendenbergu, svobodný pán z Voštic, spolu se svou matkou Eleonorou, po náhlé smrti svého otce, přistupuje k adaptaci zámku, vedené stavitelem Karlem Klumpnerem z Fulneku v duchu romantické gotiky. V roce 1848 se stává poslancem pruského sněmu ve Frankfurtu nad Mohanem, téhož revolučního roku je ale rozvášněným davem napaden a svému zranění 18. září podlehl.

Karel Maria, 5. kníže Lichnovský inklinoval k vilémovskému Prusku. A právě s jeho jménem je spojena poslední velká přestavba v duchu novogotiky. Divadelní sál byl zrušen, do přízemí zámku byla situována kaple a sakristie, přibyla

Bílý zámek

politických a společenských celebrit hostil také mnohé veličiny kulturního světa.

K prohlídkám státního zámku Hradec nad Moravicí jsou k dispozici dvě prohlídkové trasy. Hlavní okruh obsahuje společenské salony a interiéry knížecího bytu a doplňkový okruh pokoje hostinského apartmá, přijímací lovecký salón, zámeckou kapli se sakristií a erbovní sál. Vše podstatné najdete na webových stránkách zámku zamek-hradec.cz.

*Vedoucí správy
památkového objektu zámku Hradec nad Moravicí*

Ing. Radomír Přibyla

CHUCHELENSKÝ ZPRAVODAJ

1 ♦ LEDEN ♦ 2023

Významná výročí v obci Chuchelná v roce 2023

- 1723 300 let narodil se Johan Karl Lichnowsky, 1. kníže
- 1773 250 let rod Lichnovských povýšen do knížecího stavu, zhotoven první knížecí erb
- 1813 210 let svatba Eduarda Lichnovského s Eleonorou von Zichy
- 1843 180 let vysvěcení kapličky sv. Anny s umístěním obrazu sv. rodiny – Jáchyma, Anny a Marie
- 1853 170 let postavení druhé budovy zámku – Kavalierhaus
- 1893 130 let ve dnech 13.–15. 10. navštívil poprvé Kuchelnou císař Vilém II. Karel Maria Lichnovsky byl povýšen na generála jízdy.
- 1903 120 let dokončení výstavby Mausolea s uložením ostatků Karla Maria Lichnovského dne 11. 3. 1903
- 120 let začátkem července bylo dokončeno vydláždění 480 m cesty od nádraží k hostinci
- 1908 115 let zahájen provoz v továrně na zpracování lnu
- 1913 110 let dne 16. 9., potřetí a naposledy navštívil Kuchelnou císař Vilém II.
- 1923 100 let dne 1. 7. byl založen SKH (Sportovní klub Hraničář) Slezan Chuchelná
- 100 let dne 20. 8. navštívil Chuchelnou, na pozvání ředitele školy Adolfa Křížka, básník Petr Bezruč
- 1928 95 let dne 27. 2. zemřel Karel Max Lichnovský
- 1933 90 let dne 5. 3. byla založena farní Jednota Cyrilská. Předsedou byl zvolen p. Jan Valerián a místopředsedou učitel Václav Šmíd.
- 1953 70 let dne 20. 1. sehrálo mužstvo Vítkovic vítězné hokejové přátelské utkání s Chuchelnou na přírodním kluzišti s výsledkem 28:2
- 70 let dne 30. 5. byla provedena měnová reforma
- 70 let dne 1. 9. došlo k rozpoutání velké protináboženské kampaně na Hlučínsku a potažmo i v Chuchelné
- 1958 65 let dne 4. 5. zemřela v Londýně kněžna Mechtilda Lichnovská
- 65 let dne 31. 10. začalo vyučování v „nové škole“
- 1963 60 let dne 24. 1. dostal potok protékající Chuchelnou oficiální název „Zbojnička“
- 1983 40 let dne 4. 7. byly slavnostně otevřeny tenisové kurty zápasem s TJ Kravaře
- 1993 30 let dne 1. 4. bylo vydáno stavební povolení na stavbu nového kostela
- 30 let dne 10. 4. se začalo s betonováním základů nového kostela
- 30 let dne 12. 9. olomoucký biskup Mns. Jan Graubner posvětil základní kámen nového kostela
- 30 let dne 9. 5. byla otevřena cukrárna „Café LUKAS“
- 2003 20 let dne 12. 11. byl založen Klub seniorů
- 20 let v prosinci byla provedena demolice zchátralé budovy první obecné školy z roku 1842, tzv. „Rychlíkovec“ či „Kociánovec“
- 2018 5 let dne 16. 9. byla posvěcena nová kaplička P. Marie matky chudých vystavěná z iniciativy donátora Eduarda Skaby z Hlučína